

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 19

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

22 stycznia 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 53/2011 z dnia 21 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 606/2009 ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do kategorii produktów winiarskich, praktyk enologicznych i obowiązujących ograniczeń 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 54/2011 z dnia 21 stycznia 2011 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 447/2010 otwierające procedurę przetargową na sprzedaż odtłuszczonego mleka w proszku w zakresie daty wprowadzenia do miejsca przechowywania odtłuszczonego mleka w proszku z zapasów interwencyjnych 7
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 55/2011 z dnia 21 stycznia 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 8
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 56/2011 z dnia 21 stycznia 2011 r. ustalające współczynnik przydziału, jaki należy zastosować do wniosków o pozwolenie na przywóz oliwy z oliwek, złożonych od dnia 17 do dnia 18 stycznia 2011 r. w ramach kontyngentu taryfowego dla Tunezji i zawieszające wydawanie pozwoleń na przywóz na miesiąc styczeń 2011 r. 10

DECYZJE

2011/37/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 18 stycznia 2011 r. zmieniająca decyzję Rady 2007/884/WE upoważniającą Zjednoczone Królestwo do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 169 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej 11

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

2011/38/UE:	
★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 18 stycznia 2011 r. zezwalająca Francji na stosowanie zróżnicowanych stawek opodatkowania paliw silnikowych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE	13
2011/39/UE:	
★ Decyzja Rady z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów jednego członka i dwóch zastępców członków z Austrii.....	15
2011/40/UE:	
★ Decyzja Rady z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów zastępcy członka ze Słowacji	16
2011/41/UE:	
★ Decyzja Rady z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów trzech członków z Niderlandów i sześciu zastępców członków z Niderlandów	17
2011/42/UE:	
★ Decyzja Rady z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów jednego członka z Polski i jednego zastępcy członka z Polski	18
2011/43/UE:	
★ Decyzja Komisji z dnia 21 stycznia 2011 r. zmieniająca decyzję 2010/468/UE przewidującą tymczasowe wprowadzenie do obrotu odmian <i>Avena strigosa</i> Schreb., niewłączonych do wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych ani do krajowych katalogów odmian państw członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 156) ⁽¹⁾	19
2011/44/UE:	
★ Decyzja Komisji z dnia 19 stycznia 2011 r. dotycząca niektórych środków ochronnych przeciwko przyszczycom w Bułgarii (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 179) ⁽¹⁾	20

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

2011/45/UE:	
★ Decyzja nr 1/2010 Komitetu ds. Transportu Lądowego Wspólnota/Szwajcaria z dnia 22 grudnia 2010 r. zmieniająca załącznik 1 do umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie przewozu kolejowego i drogowego rzeczy i osób	34

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na wewnętrznej tylnej stronie okładki)

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 53/2011

z dnia 21 stycznia 2011 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 606/2009 ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do kategorii produktów winiarskich, praktyk enologicznych i obowiązujących ograniczeń

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 121 akapit trzeci i czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 606/2009 ⁽²⁾ dozwolone praktyki enologiczne są ustalone w załączniku I do wymienionego rozporządzenia. Międzynarodowa Organizacja ds. Winorośli i Wina (OIV) przyjęła nowe praktyki enologiczne. W celu spełnienia obowiązujących w tym zakresie norm międzynarodowych oraz stworzenia unijnym producentom nowych możliwości oferowanych producentom z państw trzecich, należy zezwolić w Unii na te nowe praktyki enologiczne zgodnie z warunkami stosowania określonymi przez OIV.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 606/2009 zezwala na stosowanie enzymów pektynowych i preparatów enzymatycznych betamaltazy do oczyszczania. Enzymy te oraz inne preparaty enzymatyczne są również wykorzystywane do maceracji, oczyszczania, stabilizacji, filtracji i wykrywania prekursorów aromatycznych winogron obecnych w moszczu i winie. Te praktyki enologiczne zostają przyjęte przez OIV i należy na nie zezwolić zgodnie z warunkami stosowania określonymi przez OIV.
- (3) Wina objęte chronionymi nazwami pochodzenia „Malta” i „Gozo” mają zawartość cukru większą niż 45 g/l i są produkowane w niewielkich ilościach. Podobnie niektóre

francuskie białe wina objęte chronionymi oznaczeniami geograficznymi mogą mieć całkowitą objętościową zawartość alkoholu większą niż 15 % i zawartość cukru większą niż 45 g/l. W celu zapewnienia dobrej konserwacji tych win zainteresowane państwa członkowskie, odpowiednio Malta i Francja, wystąpiły z wnioskiem o wprowadzenie odstępstwa od maksymalnej zawartości dwutlenku siarki określonej w załączniku I B do rozporządzenia (WE) nr 606/2009. Wymienione wina należy umieścić w wykazie win mających maksymalną zawartość dwutlenku siarki wynoszącą 300 miligramów na litr.

- (4) Wina, w odniesieniu do których można używać tradycyjnego określenia „Késői szüretelésű bor”, mają bardzo wysoką zawartość cukru i są produkowane w niewielkich ilościach. W celu zapewnienia dobrej konserwacji tych win Węgry wystąpiły z wnioskiem o wprowadzenie odstępstwa od maksymalnej zawartości dwutlenku siarki. W odniesieniu do tych win należy zezwolić na maksymalną zawartość dwutlenku siarki wynoszącą 350 miligramów na litr.
- (5) Wina objęte chronioną nazwą pochodzenia „Douro”, którym towarzyszy określenie „colheita tardia”, odstupują od maksymalnej zawartości dwutlenku siarki. Wina objęte chronioną nazwą pochodzenia „Duriense” posiadają te same właściwości co te wina. Na tej podstawie Portugalia wystąpiła z wnioskiem o wprowadzenie odstępstwa od maksymalnej zawartości dwutlenku siarki. W odniesieniu do tych win należy zezwolić na maksymalną zawartość dwutlenku siarki wynoszącą 400 miligramów na litr.
- (6) W celu osiągnięcia większej przejrzystości w zakresie nazw odmian winorośli należy je podać w różnych językach krajów, w których te odmiany są wykorzystywane.
- (7) Niektóre przepisy dotyczące pewnych win likierowych są odrębne wobec wymogów specyfikacji tych win. Należy zmienić te przepisy zgodnie z przedmiotowymi wymogami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 24.7.2009, s. 1.

- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 606/2009.
- (9) Wytwarzanie wina z winogron zebranych w roku winiarskim 2010 już się rozpoczęło. Należy zezwolić na stosowanie nowych praktyk enologicznych od początku roku winiarskiego 2010 w odniesieniu do wszystkich producentów, aby nie doprowadzić do zakłócenia konkurencji między producentami wina. Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane z mocą wsteczną od dnia 1 sierpnia 2010 r., początku roku winiarskiego 2010.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ustanowionego na mocy art. 195 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007,
- a) w załączniku I A wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- b) w załączniku I B wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia;
- c) w załączniku II wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia;
- d) w załączniku III wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 606/2009 wprowadza się następujące zmiany:

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I A do rozporządzenia (WE) nr 606/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabeli wprowadza się następujące zmiany:

a) wiersz 10 zastępuje się wierszem w brzmieniu:

„10	<p>oczyszczenie przy użyciu jednej lub więcej wymienionych poniżej substancji do zastosowań enologicznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> — żelatyna jadalna, — substancje białkowe pochodzenia roślinnego uzyskane z pszenicy lub grochu, — karuk, — kazeina oraz kazeiniany potasu, — albumina jaja kurzego, — glina bentonitowa, — dwutlenek krzemu w postaci żelu lub zawiesiny koloidalnej, — glina kaolinowa, — kwas garbnikowy, — chitozan pochodzenia grzybowego, — chityna glukonowa pochodzenia grzybowego 	<p>Limit stosowania chitozanu do użytku winiarskiego wynosi maksymalnie 100 g/hl.</p> <p>Limit stosowania chityny glukonowej do użytku winiarskiego wynosi maksymalnie 100 g/hl.”;</p>
-----	---	--

b) dodaje się wiersze w brzmieniu:

„44	Obróbka za pomocą chitozanu pochodzenia grzybowego	Na warunkach przewidzianych w dodatku 13	
45	Obróbka za pomocą chityny glukonowej pochodzenia grzybowego	Na warunkach przewidzianych w dodatku 13	
46	Zakwaszanie poprzez działanie elektromembranowe	Warunki i limity przewidziane w załączniku XVa pkt C i D do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i w art. 11 i 13 niniejszego rozporządzenia Na warunkach przewidzianych w dodatku 14	
47	Wykorzystanie preparatów enzymatycznych do zastosowań enologicznych do maceracji, oczyszczania, stabilizacji, filtracji i wykrywania prekursorów aromatycznych winogron obecnych w moszczu i winie	Nie naruszając przepisów art. 9 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, preparaty enzymatyczne i ich aktywności enzymatyczne (np. pektolaza, metylesteraza pektynowa, poligalakturonaza, hemicelulaza, celulaza, betamaltaza i glikozydaza) muszą być zgodne z wymogami dotyczącymi czystości i identyfikacji Międzynarodowego kodeksu praktyk enologicznych opublikowanego przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina.”;	

2) skreśla się dodatek 1;

3) dodaje się dodatki 13 i 14 w brzmieniu:

„Dodatek 13

Wymogi dotyczące obróbki win za pomocą chitozanu pochodzenia grzybowego oraz obróbki win za pomocą chityny glukonowej pochodzenia grzybowego

Obszary zastosowania:

a) Zmniejszenie zawartości metali ciężkich, w szczególności żelaza, ołowiu, kadmu, miedzi;

- b) Zapobieganie zawiesinie żelaza, zawiesinie miedzi;
- c) Zmniejszenie ewentualnych zanieczyszczeń, w szczególności ochratoksyny A;
- d) Zmniejszenie populacji niepożądanych mikroorganizmów, w szczególności *Brettanomyces* wyłącznie poprzez obróbkę chitozanem.

Wymogi:

- Dawki, które należy zastosować, określone są po próbie wstępnej. Maksymalna stosowana dawka nie może wynosić więcej niż:
 - 100 g/hl do zastosowań a) i b),
 - 500 g/hl do zastosowania c),
 - 10 g/hl do zastosowania d).
- Osady usuwane są przy zastosowaniu procesów fizycznych.

Dodatek 14

Wymogi dotyczące zakwaszania poprzez działanie elektromembranowe

- Membrany kationowe powinny być tak skonstruowane, żeby umożliwiać jedynie ekstrakcję kationów, a w szczególności kationu K^+ .
- Membrany bipolarne są nieprzepuszczalne dla anionów i kationów moszczu i wina.
- Za przeprowadzenie procesu odpowiada enolog lub wykwalifikowany technik.
- Wykorzystywane membrany muszą spełniać wymogi rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 oraz dyrektywy 2002/72/WE, jak również przepisów krajowych uchwalonych w zastosowaniu tej dyrektywy. Muszą spełniać wymogi monografii »Membrany do elektrodializy« Międzynarodowego kodeksu praktyk enologicznych opublikowanego przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina.”.

ZAŁĄCZNIK II

W części A pkt 2 załącznika I B do rozporządzenia (WE) nr 606/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w lit. c) wprowadza się następujące zmiany:

a) w 13 tiret dodaje się subtiret w brzmieniu:

- „— Vin de pays de l'Agenais,
- Vin de pays des terroirs landais,
- Vin de pays des Landes,
- Vin de pays d'Allobrogie,
- Vin de pays du Var;”;

b) dodaje się tiret w brzmieniu:

- „— winach pochodzących z Malty, których całkowita objętościowa zawartość alkoholu jest nie mniejsza niż 13,5 %, a zawartość cukru jest nie mniejsza niż 45 g/l, objętych chronionymi oznaczeniami geograficznymi »Malta« i »Gozo«;”;

2) w lit. d) dodaje się tiret w brzmieniu:

- „— winach, które mogą być tradycyjnie określane jako »Késői szüretelésű bor«;”;

3) w lit. e) tiret dziewiąte otrzymuje brzmienie:

- „— winach białych objętych chronioną nazwą pochodzenia »Douro« lub chronionym oznaczeniem geograficznym »Duriense«, którym towarzyszy określenie »colheita tardia«;”.

ZAŁĄCZNIK III

W dodatku 1 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 606/2009 dodaje się do wykazu, w odpowiedniej kolejności alfabetycznej, nazwy następujących odmian winorośli:

- „»Albariño«, »Macabeo B«, »Toutes les Malvasías« i »Tous les Moscateles«”.

ZAŁĄCZNIK IV

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 606/2009 wprowadza się następujące zmiany:

a) w części A pkt 4 lit. a) tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— zagęszczonego moszczu winogronowego, rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego lub moszczu winogronowego uzyskiwanego z suszonych winogron, do którego został dodany alkohol neutralny pochodzenia winnego, aby zapobiec fermentacji, w przypadku hiszpańskiego wina określanego tradycyjnie jako »vino generoso de licor«, pod warunkiem że całkowita objętościowa zawartość alkoholu przedmiotowego wina nie wzrośnie o więcej niż 8 %;”

b) w części B wprowadza się następujące zmiany:

(i) w pkt 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli chodzi o wina likierowe objęte chronioną nazwą pochodzenia »Málaga« i »Jerez-Xérès-Sherry«, moszcz winogronowy uzyskiwany z suszonych winogron, do którego został dodany alkohol neutralny pochodzenia winnego, aby zapobiec fermentacji, uzyskane z odmiany winorośli »Pedro Ximenez«, mogą pochodzić z regionu »Montilla-Moriles«.”;

(ii) w pkt 10 tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— otrzymanych z »vino generoso«, o którym mowa w pkt 8, lub z wina pod warstwą drożdży kożuchujących nadającego się do produkcji »vino generoso«, do którego został dodany albo moszcz winogronowy uzyskiwany z suszonych winogron, do którego dodano alkohol neutralny pochodzenia winnego, aby zapobiec fermentacji, albo rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy albo »vino dulce natural«.”;

c) w dodatku 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w pkt A w wykazie dotyczącym Hiszpanii dodaje się wiersze w brzmieniu, w odpowiedniej kolejności alfabetycznej:

„Condado de Huelva	Pedro Ximénez Moscatel Mistela
Empordà	Mistela Moscatel”;

(ii) w pkt B.5 w wykazie dotyczącym Hiszpanii dodaje się wiersz w brzmieniu, w odpowiedniej kolejności alfabetycznej:

„Empordà	Garnacha/Garnatxa”;
----------	---------------------

d) w dodatku 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w pkt A.2 z wykazu dotyczącego Włoch usuwa się wino likierowe objęte chronioną nazwą pochodzenia „Trentino”;

(ii) w pkt 3 dodaje się wykaz w brzmieniu:

„WŁOCHY

Trentino”;

e) w dodatku 3 dodaje się nazwy odmian winorośli w brzmieniu:

„Moscateles – Garnacha”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 54/2011**z dnia 21 stycznia 2011 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 447/2010 otwierające procedurę przetargową na sprzedaż odtłuszczonego mleka w proszku w zakresie daty wprowadzenia do miejsca przechowywania odtłuszczonego mleka w proszku z zapasów interwencyjnych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. f) i j) w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 447/2010 z dnia 21 maja 2010 r. ⁽²⁾ stanowi, że odtłuszczone mleko w proszku podlegające sprzedaży interwencyjnej powinno zostać wprowadzone do miejsca przechowywania przed dniem 1 maja 2009 r.
- (2) Biorąc pod uwagę obecną sytuację na rynku odtłuszczonego mleka w proszku pod względem popytu i cen oraz poziomu zapasów interwencyjnych, odtłuszczone mleko w proszku wprowadzone do miejsca przechowywania przed dniem 1 listopada 2009 r. powinno być dostępne w sprzedaży.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 447/2010.

(4) W celu umożliwienia niezwłocznego udostępnienia odtłuszczonego mleka w proszku do sprzedaży, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 rozporządzenia (UE) nr 447/2010 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1**Zakres**

Otwiera się sprzedaż w drodze procedury przetargowej odtłuszczonego mleka w proszku, które wprowadzono do miejsca przechowywania przed dniem 1 listopada 2009 r., na warunkach określonych w tytule III rozporządzenia (UE) nr 1272/2009.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Štefan FÜLE
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 126 z 22.5.2010, s. 19.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 55/2011**z dnia 21 stycznia 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 stycznia 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	61,3
	TN	120,5
	TR	96,2
	ZZ	92,7
0707 00 05	EG	158,2
	JO	87,5
	TR	96,8
	ZZ	114,2
0709 90 70	MA	37,4
	TR	122,4
	ZZ	79,9
0709 90 80	EG	66,7
	ZZ	66,7
0805 10 20	AR	41,5
	BR	41,5
	EG	57,7
	MA	54,7
	TR	68,3
	ZA	41,5
	ZZ	50,9
0805 20 10	MA	74,8
	TR	79,6
	ZZ	77,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	69,6
	IL	67,2
	JM	101,1
	MA	109,6
	PK	69,0
	TR	73,7
	ZZ	81,7
	ZZ	81,7
0805 50 10	AR	45,3
	TR	52,6
	UY	45,3
	ZZ	47,7
0808 10 80	AR	78,5
	CA	96,7
	CL	82,0
	CN	97,4
	MK	54,3
	US	140,6
	ZZ	91,6
0808 20 50	CN	58,3
	NZ	97,8
	US	127,9
	ZA	101,0
	ZZ	96,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 56/2011**z dnia 21 stycznia 2011 r.**

ustalające współczynnik przydziału, jaki należy zastosować do wniosków o pozwolenie na przywóz oliwy z oliwek, złożonych od dnia 17 do dnia 18 stycznia 2011 r. w ramach kontyngentu taryfowego dla Tunezji i zawieszające wydawanie pozwoleń na przywóz na miesiąc styczeń 2011 r.

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 3 ust. 1 i 2 Protokołu nr 1 ⁽³⁾ do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezji, z drugiej strony ⁽⁴⁾, otwiera kontyngent taryfowy o zerowej stawce celnej na przywóz nieprzetworzonej oliwy z oliwek objętej kodami CN 1509 10 10 i 1509 10 90, całkowicie uzyskanej w Tunezji oraz przywożonej do Unii Europejskiej bezpośrednio z tego państwa, w ramach limitu przewidzianego na dany rok.
- (2) W art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1918/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. otwierającego i ustalającego zarządzanie kontyngentem taryfowym oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji ⁽⁵⁾ przewidziano

miesięczne limity ilościowe w zakresie wydawania pozwoleń na przywóz.

- (3) Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1918/2006 do odpowiednich organów zostały złożone wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz, w łącznej ilości przekraczającej limit przewidziany na styczeń, ustanowiony w art. 2 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia.
- (4) W tych okolicznościach Komisja musi ustalić współczynnik przydziału pozwalający na wydanie pozwoleń na przywóz proporcjonalnie do dostępnej ilości.
- (5) Po wyczerpaniu limitu na miesiąc styczeń żadne pozwolenie na przywóz nie może zostać wydane na dany miesiąc.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wniosków o pozwolenie na przywóz złożonych w dniach 17 i 18 stycznia 2011 r. zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1918/2006 stosuje się współczynnik przydziału w wysokości 21,673003 %.

W miesiącu styczniu 2011 r. zawieszają się wydawanie pozwoleń na ilości wnioskowane od dnia 24 stycznia 2011 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, s. 57.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, s. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 84.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 18 stycznia 2011 r.

zmieniająca decyzję Rady 2007/884/WE upoważniającą Zjednoczone Królestwo do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 169 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

(2011/37/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W piśmie, które wpłynęło do Sekretariatu Generalnego Komisji w dniu 22 lipca 2010 r., Zjednoczone Królestwo wystąpiło o upoważnienie do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo, w celu dalszego ograniczenia prawa do odliczenia przez najemcę lub leasingobiorcę podatku VAT od opłat z tytułu najmu lub leasingu samochodu osobowego, w przypadku gdy taki samochód nie jest wykorzystywany wyłącznie w celach służbowych.
- (2) Pismem z dnia 12 października 2010 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Zjednoczone Królestwo. Pismem z dnia 15 października 2010 r. Komisja powiadomiła Zjednoczone Królestwo o tym, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
- (3) Decyzją Rady 2007/884/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. upoważniającą Zjednoczone Królestwo do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 169 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽²⁾ upoważniono Zjednoczone Królestwo do ograniczenia do 50 % prawa najemcy lub leasingobiorcy do odliczenia podatku VAT naliczonego od opłat z tytułu najmu lub leasingu samochodu osobowego, w przypadku gdy taki samochód nie jest wykorzystywany wyłącznie w celach służbowych. Zjednoczonemu Królestwu zezwolono również na to, by użytkownika

do celów prywatnych samochodu będącego przedmiotem najmu lub leasingu przez podatnika na potrzeby swojej działalności gospodarczej nie traktowało jako odpłatnego świadczenia usług. Ten środek upraszczający zlikwidował konieczność ewidencjonowania przez najemcę lub leasingobiorcę kilometrów przejechanych samochodem służbowym w celach prywatnych oraz rozliczania dla każdego samochodu podatku od faktycznej liczby kilometrów przejechanych w celach prywatnych.

- (4) Według informacji przekazanych przez Zjednoczone Królestwo ograniczenie do 50 % prawa do odliczenia nadal odpowiada rzeczywistości, jeśli chodzi o wykorzystanie pojazdów, których to dotyczy, przez najemcę lub leasingobiorcę do celów działalności gospodarczej i celów innych niż związane z działalnością przedsiębiorstwa. Właściwe jest zatem upoważnienie Zjednoczonego Królestwa do stosowania środka w kolejnym ograniczonym czasowo okresie, nie później niż do dnia 31 grudnia 2013 r.
- (5) W przypadku gdy Zjednoczone Królestwo uzna za konieczne przedłużenie stosowania środka na okres po roku 2013, nie później niż do dnia 1 kwietnia 2013 r. wraz z wnioskiem o przedłużenie należy przedłożyć Komisji sprawozdanie zawierające przegląd stosowanego wskaźnika procentowego.
- (6) W dniu 29 października 2004 r. Komisja przyjęła wniosek w sprawie dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG, obecnie dyrektywę 2006/112/WE, obejmującej harmonizację kategorii wydatków, w odniesieniu do których mogą mieć zastosowanie wyjątki od prawa do odliczeń. Zgodnie z tym wnioskiem wyjątki od tego prawa do odliczeń można stosować do pojazdów samochodowych. Przewidziane w niniejszej decyzji środki stanowiące odstępstwo powinny wygasnąć w dniu wejścia w życie tej dyrektywy zmieniającej, jeżeli data jej wejścia w życie będzie wcześniejsza niż data wygaśnięcia określona w niniejszej decyzji.
- (7) Odstępstwo nie ma wpływu na zasoby własne Unii pochodzące z podatku od wartości dodanej.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2007/884/WE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 346 z 29.12.2007, s. 21.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 3 decyzji 2007/884/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Niniejsza decyzja wygasa w dniu wejścia w życie przepisów unijnych określających wydatki związane z pojazdami samochodowymi, które nie dają prawa do pełnego odliczenia podatku VAT, lub w dniu 31 grudnia 2013 r., w zależności od tego, która z tych dat będzie wcześniejsza.

Każdy wniosek o przedłużenie środków przewidzianych w niniejszej decyzji składa się Komisji do dnia 1 kwietnia 2013 r.

Do każdego wniosku o przedłużenie tych środków załącza się sprawozdanie, które obejmuje przegląd stosowanego procentowego ograniczenia prawa do odliczenia podatku

VAT z tytułu najmu lub leasingu pojazdów, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów służbowych.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 stycznia 2011 r.

W imieniu Rady

Gy. MATOLCSY

Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY**z dnia 18 stycznia 2011 r.****zezwalająca Francji na stosowanie zróżnicowanych stawek opodatkowania paliw silnikowych
zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE**

(2011/38/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Rady 2005/767/WE⁽²⁾ zezwała Francji na stosowanie przez okres trzech lat zróżnicowanych stawek opodatkowania oleju napędowego i benzyny bezołowiowej. Francja wystąpiła z wnioskiem o zezwolenie w kontekście reformy administracyjnej związanej z decentralizacją niektórych szczególnych uprawnień należących dotychczas do centralnych organów administracji państwowej. Decyzja 2005/767/WE wygasła w dniu 31 grudnia 2009 r.
- (2) W piśmie z dnia 12 sierpnia 2009 r. Francja wystąpiła z wnioskiem o zezwolenie na dalsze stosowanie zróżnicowanych stawek opodatkowania na tych samych warunkach przez okres kolejnych sześciu lat po dniu 31 grudnia 2009 r.
- (3) Decyzja 2005/767/WE została przyjęta na podstawie spełnienia przez środek, którego dotyczył wniosek, wymogów określonych w art. 19 dyrektywy 2003/96/WE. W szczególności uznano, że środek nie zakłóci prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Uznano również, że był on zgodny z odpowiednimi politykami wspólnotowymi.
- (4) Krajowy środek stanowi część polityki mającej na celu wzmocnienie skuteczności administracyjnej poprzez poprawę jakości i zmniejszenie kosztów usług służby publicznej, a także polityki pomocniczości. Stanowi on dla regionów dodatkową zachętę, aby poprawić jakość administrowania nimi w przejrzysty sposób. W tym względzie decyzja 2005/767/WE wymaga, aby obniżki były uzależnione od warunków społeczno-ekonomicz-

nych panujących w regionie ich zastosowania. Generalnie, krajowy środek opiera się na szczególnych względach politycznych.

- (5) Ścisłe regionalne ograniczenia dla zróżnicowania stawek, jak również wyłączenie ze środka oleju napędowego stosowanego do celów handlowych wskazują, że ryzyko zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym jest bardzo niskie. Ponadto dotychczasowe stosowanie środka wykazało silną tendencję regionów do osiągnięcia maksymalnej dopuszczalnej stawki, co dodatkowo zmniejszyło jakiegokolwiek potencjalne zakłócenia konkurencji.
- (6) Nie zgłoszono również żadnych przeszkód w prawidłowym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, w szczególności w odniesieniu do obrotu produktami, których to dotyczy, jako produktami podlegającymi akcyzie.
- (7) W chwili gdy początkowo wystąpiono z wnioskiem, krajowy środek był poprzedzony wzrostem podatku równym marginesowi obniżek regionalnych. Na tym tle i w świetle warunków zezwolenia, a także zdobytego doświadczenia, nie wydaje się na tym etapie, aby środek krajowy był sprzeczny z unijnymi politykami w zakresie energii i klimatu.
- (8) Z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE wynika, że każde zezwolenie przyznane na podstawie tego artykułu musi być ściśle ograniczone w czasie. Z uwagi na ewentualne przyszłe zmiany unijnych ram prawnych w zakresie opodatkowania energii niniejsze zezwolenie powinno zostać ograniczone do okresu trzech lat. Ponadto należy unikać wszelkich luk czasowych w odniesieniu do stosowania zezwolenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszym zezwala się Francji na stosowanie obniżonych stawek opodatkowania benzyny bezołowiowej i oleju napędowego wykorzystywanych jako paliwo. Olej napędowy stosowany do celów handlowych w rozumieniu art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE nie podlega tym obniżkom.

2. Regiony administracyjne mogą stosować zróżnicowane obniżki pod warunkiem spełnienia następujących warunków:

- a) obniżki nie są wyższe niż 35,4 EUR za 1 000 litrów benzyny bezołowiowej lub 23,0 EUR za 1 000 litrów oleju napędowego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 290 z 4.11.2005, s. 25.

b) obniżki nie przekraczają różnicy między stawkami opodatkowania oleju napędowego stosowanego do celów niehandlowych i oleju napędowego stosowanego do celów handlowych;

c) obniżki są uzależnione od warunków społeczno-ekonomicznych panujących w regionie ich zastosowania;

d) stosowanie obniżek regionalnych nie prowadzi do przewagi konkurencyjnej regionu w handlu wewnątrzunijnym.

3. Obniżone stawki muszą być zgodne z wymogami dyrektywy 2003/96/WE, w szczególności z minimalnymi stawkami określonymi w art. 7.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2010 r.

Niniejsza decyzja wygasa w dniu 31 grudnia 2012 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 stycznia 2011 r.

W imieniu Rady
Gy. MATOLCSY
Przewodniczący

DECYZJA RADY
z dnia 18 stycznia 2011 r.
w sprawie mianowania do Komitetu Regionów jednego członka i dwóch zastępców członków
z Austrii
(2011/39/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając wniosek rządu Austrii,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 grudnia 2009 r. oraz w dniu 18 stycznia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2009/1014/UE oraz decyzję 2010/29/UE w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2010 r. do dnia 25 stycznia 2015 r.⁽¹⁾.
- (2) Stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu Franza VOVESA.
- (3) Dwa stanowiska zastępców członków zwolniły się w związku z wygaśnięciem mandatu Hermanna SCHÜTZENHÖFERA i Waltera PRIORA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Następujące osoby zostają mianowane w Komitecie Regionów na okres pozostający do końca obecnej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2015 r.:

a) na stanowisko członka:

— Christian BUCHMANN, Landesrat in der Steiermärkischen Landesregierung;

oraz

b) na stanowisko zastępcy członka:

— Elisabeth GROSSMANN, Landesrätin in der Steiermärkischen Landesregierung,

— Christian ILLEDITS, Abgeordneter zum Burgenländischen Landtag; Klubobmann der SPÖ-Fraktion.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 stycznia 2011 r.

W imieniu Rady
Gy. MATOLCSY
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 22 oraz Dz.U. L 12 z 19.1.2010, s. 11.

DECYZJA RADY
z dnia 18 stycznia 2011 r.
w sprawie mianowania do Komitetu Regionów zastępcy członka ze Słowacji
(2011/40/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 305,

uwzględniając wniosek rządu Słowacji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 grudnia 2009 r. i w dniu 18 stycznia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2009/1014/UE oraz decyzję 2010/29/UE w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2010 r. do dnia 25 stycznia 2015 r. ⁽¹⁾.
- (2) Stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu Pavola FREŠA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Następująca osoba zostaje mianowana na stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów na okres pozostający do końca obecnej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2015 r.:

— Juraj BLANÁR

predseda Žilinského samosprávneho kraja.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 stycznia 2011 r.

W imieniu Rady
Gy. MATOLCSY
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 22 oraz Dz.U. L 12 z 19.1.2010, s. 11.

DECYZJA RADY
z dnia 18 stycznia 2011 r.
w sprawie mianowania do Komitetu Regionów trzech członków z Niderlandów i sześciu
zastępców członków z Niderlandów

(2011/41/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 305,

uwzględniając wniosek rządu Niderlandów,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 22 grudnia 2009 r. i 18 stycznia 2010 r. Rada przyjęła decyzje 2009/1014/UE i 2010/29/UE w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2010 r. do dnia 25 stycznia 2015 r.⁽¹⁾.
- (2) Trzy stanowiska członka Komitetu Regionów zwolniły się w związku z wygaśnięciem mandatów Annemarie JORRITSMA-LEBBINK, Luzette WAGENAAR-KROON i Roba BATSA.
- (3) Cztery stanowiska zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniły się w związku z wygaśnięciem mandatów Ellie FRANSEN, Joba COHENA, Rindy DEN BESTEN i Hendrikusa DE LANGEGO.
- (4) Dwa stanowiska zastępców członków zwolnią się w związku z mianowaniem Hansa KOKA i Henka KOOLA na członków Komitetu Regionów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Następujące osoby zostają mianowane do Komitetu Regionów na okres pozostający do końca obecnej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2015 r.:

a) na stanowiska członków:

- H.A.J. (Hans) KOK, Burgemeester (burmistrz 't Hof van Twente)

— H.P.M (Henk) KOOL, Wethouder (członek zarządu gminy Haga)

— S.B. (Sipke) SWIERSTRA, Gedeputeerde (członek zarządu prowincji Drenthe)

oraz

b) na stanowisko zastępcy członka:

— H.A.J. (Henk) AALDERINK, Burgemeester (burmistrz Bronckhorst)

— J.P. (Jean Paul) GEBBEN, Burgemeester (burmistrz Renkum)

— J.P.W. (Jan Willem) GROOT, Wethouder (członek zarządu gminy Amstelveen)

— L.W.C.M. (Loes) van der MEIJS, Wethouder (członek zarządu gminy Doetinchem)

— N.A. (André) van de NADORT, Burgemeester (burmistrz Ten Boer)

— F. (Frank) de VRIES, Wethouder (członek zarządu gminy Groningen)

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 stycznia 2011 r.

W imieniu Rady
Gy. MATOLCSY
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 22 oraz Dz.U. L 12 z 19.1.2010, s. 11.

DECYZJA RADY
z dnia 18 stycznia 2011 r.
w sprawie mianowania do Komitetu Regionów jednego członka z Polski i jednego zastępcy
członka z Polski
(2011/42/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

Następujące osoby zostają mianowane do Komitetu Regionów na okres pozostający do końca obecnej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2015 r.:

uwzględniając wniosek rządu Polski,

a) na stanowisko członka:

— Tadeusz TRUSKOLASKI, *Prezydent Miasta Białegostoku;*

a także mając na uwadze, co następuje:

oraz

(1) W dniach 22 grudnia 2009 r. i 18 stycznia 2010 r. Rada przyjęła decyzje 2009/1014/UE i 2010/29/UE w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2010 r. do dnia 25 stycznia 2015 r. ⁽¹⁾.

b) na stanowisko zastępcy członka:

— Paweł ADAMOWICZ, *Prezydent Miasta Gdańska.*

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

(2) Stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu Jerzego KROPIWNIKIEGO.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 stycznia 2011 r.

(3) Stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z mianowaniem Tadeusza TRUSKOLASKIEGO na członka Komitetu Regionów,

W imieniu Rady
Gy. MATOLCSY
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 22 i Dz.U. L 12 z 19.1.2010, s. 11.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 stycznia 2011 r.

zmieniająca decyzję 2010/468/UE przewidującą tymczasowe wprowadzenie do obrotu odmian *Avena strigosa* Schreb., niewłączonych do wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych ani do krajowych katalogów odmian państw członkowskich

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 156)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/43/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2010/468/UE⁽²⁾ zezwolono do dnia 31 grudnia 2010 r. na wprowadzanie do obrotu odmian *Avena strigosa* Schreb. (zwanymi dalej *A. strigosa*) niewłączonych do wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych ani do krajowych katalogów odmian państw członkowskich.
- (2) Przejściowe trudności związane z ogólną podażą *A. strigosa*, które były przyczyną przyjęcia decyzji 2010/468/UE, nadal się utrzymują. Konieczne jest zatem przedłużenie okresu stosowania zezwolenia przewidzianego we wspomnianej decyzji.
- (3) Z informacji dostarczonych Komisji przez państwa członkowskie wynika, że aby rozwiązać wspomniane trudności podażowe, w 2011 r. potrzebna jest dodatkowa ilość 5 130 ton, gdyż Belgia zgłosiła zapotrzebowanie na ten okres na 300 ton, Francja – 3 700 ton, Niemcy – 300 ton, Włochy – 280 ton, Hiszpania – 300 ton, a Portugalia – 250 ton.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2010/468/UE.

- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2010/468/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 datę „31 grudnia 2010 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2011 r.”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Całkowita ilość materiału siewnego dopuszczonego do obrotu w Unii na podstawie niniejszej decyzji nie przekracza 4 970 ton w 2010 r. Całkowita ilość materiału siewnego dopuszczonego do obrotu w Unii na podstawie niniejszej decyzji nie przekracza 5 130 ton w 2011 r.”;
- 2) w art. 3 akapit drugi datę „31 grudnia 2010 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2011 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2309/66.⁽²⁾ Dz.U. L 226 z 28.8.2010, s. 46.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 stycznia 2011 r.

dotycząca niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 179)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/44/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 5 stycznia 2011 r. Bułgaria zgłosiła przypadek pryszczycy u dzika zastrzelonego w Burgas, regionie położonym w południowo-wschodniej Bułgarii, w strefie wzmocnionego nadzoru, wzdłuż granicy z Turcją. Komisji przyjęła zatem decyzję 2011/8/UE z dnia 6 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych przejściowych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii ⁽³⁾.
- (2) W dniu 9 stycznia 2011 r. Bułgaria zgłosiła ogniska pryszczycy u zwierząt gospodarskich na tym samym obszarze. Nowa sytuacja epidemiologiczna wymaga przeglądu wcześniej przyjętych środków, również w świetle informacji przekazanych przez Bułgarię i dyskusji z państwami członkowskimi podczas posiedzenia Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 12 stycznia 2011 r.
- (3) Sytuacja w zakresie pryszczycy w Bułgarii może stanowić zagrożenie dla stad w innych państwach członkowskich w związku z handlem żywymi zwierzętami parzystokopytnymi i wprowadzaniem do obrotu niektórych otrzymanych z nich produktów.
- (4) Bułgaria przedsięwzięła środki w ramach dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy ⁽⁴⁾, w szczególności środki przewidziane w rozdziale II sekcja 3 oraz w art. 85 ust. 4 tej dyrektywy.
- (5) Całe terytorium Bułgarii jest objęte ograniczeniami na mocy art. 2, 4, 5, 6, 8b i 11 decyzji Komisji 2008/855/WE z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt

w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich ⁽⁵⁾. Ponieważ jednak Bułgaria jest wymieniona w wykazie w części II załącznika do tej decyzji, może wysyłać świeże mięso wieprzowe i przetwory mięsne oraz wyroby wyprodukowanego z takiego mięsa pod pewnymi warunkami dotyczącymi zdrowia.

- (6) Sytuacja epidemiologiczna w Bułgarii sprawia, że właściwe organy Bułgarii powinny wzmocnić środki kontroli w zakresie pryszczycy.
- (7) Należy obecnie określić stały środek w obszarach wysokiego i niskiego ryzyka w państwach członkowskich dotkniętych chorobą i wprowadzić zakaz wysyłania podatnych zwierząt z obszarów wysokiego i niskiego ryzyka oraz wysyłania produktów pochodzących z podatnych zwierząt z obszarów wysokiego ryzyka. Decyzja powinna także ustanowić zasady mające zastosowanie do wysyłania z tych obszarów bezpiecznych produktów, które wyprodukowano przed wprowadzeniem ograniczeń z surowców pochodzących spoza obszarów objętych ograniczeniami lub które zostały poddane zabiegowi o udowodnionej skuteczności w zakresie inaktywacji ewentualnego wirusa pryszczycy.
- (8) Wielkość wyznaczonych obszarów ryzyka bezpośrednio zależy od rezultatów przesłedzenia możliwych kontaktów ze skażonym gospodarstwem, a przy jej wyznaczaniu bierze się pod uwagę możliwość wdrożenia dostatecznej kontroli przemieszczania zwierząt i produktów. W obecnym momencie, na podstawie informacji przekazanych przez Bułgarię, cały region Burgas powinien pozostać obszarem wysokiego ryzyka.
- (9) Zakaz wysyłania powinien obejmować wyłącznie produkty pochodzące ze zwierząt z gatunków podatnych na pryszczycę, pochodzące z lub uzyskane ze zwierząt z obszarów wysokiego ryzyka wymienionych w załączniku I; zakaz ten nie powinien wpływać na tranzyt przez te obszary takich produktów pochodzących z lub uzyskanych ze zwierząt z innych obszarów.
- (10) Dyrektywa Rady 64/432/EWG ⁽⁶⁾ dotyczy problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną.
- (11) Dyrektywa Rady 91/68/EWG ⁽⁷⁾ dotyczy warunków dotyczących zdrowia zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy owcami i kozami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 6 z 11.1.2011, s. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 306 z 22.11.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 302 z 13.11.2008, s. 19.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 121 z 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 46 z 19.2.1991, s. 19.

- (12) Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A sekcja I do dyrektywy 90/425/EWG⁽¹⁾ dotyczy, między innymi, handlu innymi parzystokopytnymi oraz handlu nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami owiec i kóz oraz zarodkami świń.
- (13) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽²⁾ dotyczy, między innymi, warunków dotyczących zdrowia zwierząt odnośnie do produkcji i wprowadzania do obrotu świeżego mięsa, mięsa mielonego, mięsa odkostnionego mechanicznie, przetworów mięsnych, mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, wyrobów mięsnych, w tym przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit oraz przetworów mlecznych.
- (14) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽³⁾ dotyczy, między innymi, znaków jakości zdrowotnej dla żywności pochodzenia zwierzęcego.
- (15) Dyrektywa Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiająca przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽⁴⁾ przewiduje specyficzną obróbkę wyrobów mięsnych, której celem jest zapewnienie inaktywacji wirusa pryszczycy w produktach pochodzenia zwierzęcego.
- (16) Decyzja Komisji 2001/304/WE z dnia 11 kwietnia 2001 r. w sprawie oznaczania i wykorzystania niektórych produktów zwierzęcych w związku z decyzją 2001/172/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie⁽⁵⁾ dotyczy specyficznego znaku jakości zdrowotnej, który ma być stosowany do niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego, którymi obrót jest ograniczony do rynku krajowego. Wskazane jest określenie w odrębnym załączniku podobnego oznaczania w przypadku pryszczycy w Bułgarii.
- (17) Dyrektywa Rady 92/118/EWG⁽⁶⁾ ustanawia warunki dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A sekcja I do dyrektywy 89/662/EWG oraz, w zakresie czynników chorobotwórczych, dyrektywą 90/425/EWG.
- (18) Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽⁷⁾ przewiduje szereg procesów obróbki produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nadających się do inaktywacji wirusa pryszczycy.
- (19) Dyrektywa Rady 88/407/EWG⁽⁸⁾ ustanawia warunki dotyczące zdrowia zwierząt wymagane w handlu wewnątrzwspólnotowym zamrożonym nasieniem bydła domowego oraz w jego przywozie.
- (20) Dyrektywa Rady 89/556/EWG⁽⁹⁾ dotyczy warunków dotyczących zdrowia zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywozu z państw trzecich zarodków bydła domowego.
- (21) Dyrektywa Rady 90/429/EWG⁽¹⁰⁾ ustanawia warunki dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym nasieniem świń domowych oraz w jego przywozie.
- (22) Decyzja Komisji 2010/470/UE z dnia 26 sierpnia 2010 r. ustanawiająca wzory świadectw zdrowia w wewnątrzunijnym handlu nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami zwierząt z rodziny koniowatych, owiec i kóz, a także komórkami jajowymi i zarodkami świń⁽¹¹⁾ ustanawia wzory świadectw zdrowia w wewnątrzunijnym handlu nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami owiec i kóz oraz komórkami jajowymi i zarodkami świń.
- (23) Produkty lecznicze określone w dyrektywie 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych⁽¹²⁾, w dyrektywie 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi⁽¹³⁾ oraz w dyrektywie 2001/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie zbliżania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, odnoszących się do wdrożenia zasady dobrej praktyki klinicznej w prowadzeniu badań klinicznych produktów leczniczych, przeznaczonych do stosowania przez człowieka⁽¹⁴⁾, które nie są objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, nie podlegają ograniczeniom związanym ze zdrowiem zwierząt ustanowionym w niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 104 z 13.4.2001, s. 6.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 62 z 15.3.1993, s. 49.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 194 z 22.7.1988, s. 10.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1989, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 62.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 228 z 31.8.2010, s. 15.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 121 z 1.5.2001, s. 34.

- (24) Artykuł 6 decyzji Komisji 2007/275/WE z dnia 17 kwietnia 2007 r. dotyczącej wykazu zwierząt i produktów mających podlegać kontroli w punktach kontroli granicznej na mocy dyrektyw Rady 91/496/EWG i 97/78/WE⁽¹⁾ przewiduje odstępstwo od kontroli weterynaryjnych w przypadku niektórych produktów zawierających produkty zwierzęce. Należy zezwolić na wysyłanie takich produktów z obszarów wysokiego ryzyka w ramach uproszczonego systemu poświadczania.
- (25) W obliczu sytuacji związanej z pryszczycą w Bułgarii należy rozważyć ewentualne ryzyko rozprzestrzenienia się tej choroby w Unii Europejskiej, wynikające z przemieszczania przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego o charakterze niehandlowym. Należy zatem uniemożliwić tego rodzaju przemieszczanie, aby uniknąć dalszego rozprzestrzeniania się choroby. Bułgaria powinna dopilnować, aby zgodność z ograniczeniami nałożonymi niniejszą decyzją na niektóre produkty pochodzące od zwierząt podatnych na pryszczycę została również zapewniona w odniesieniu do niehandlowego przemieszczania tych produktów. Państwa członkowskie powinny współpracować w zakresie monitorowania bagażu osobistego pasażerów podróżujących w szczególności z obszarów wysokiego ryzyka oraz w zakresie kampanii informacyjnych prowadzonych w celu zapobieżenia wprowadzaniu produktów pochodzenia zwierzęcego na terytoria państw członkowskich innych niż Bułgaria.
- (26) Państwa członkowskie inne niż Bułgaria powinny wesprzeć środki zwalczania choroby wprowadzane na obszarach dotkniętych chorobą, gwarantując, że żywe podatne zwierzęta nie będą wysyłane na te obszary.
- (27) Decyzja Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽²⁾ przewiduje mechanizm wypłacania gospodarstwom odszkodowań za straty poniesione w wyniku zastosowania środków zwalczania choroby.
- (28) Sytuacja w zakresie pryszczycy została poddana przeglądowi na posiedzeniu Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 12 stycznia 2011 r., a środki przewidziane w decyzji 2011/8/UE zostały przyjęte w świetle otrzymanych z Bułgarii informacji dotyczących rozwoju sytuacji epidemiologicznej. Należy zatem uchylić decyzję 2011/8/UE i zastąpić ją niniejszą decyzją.
- (29) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Żywe zwierzęta

1. Bułgaria dopilnowuje spełnienia warunków ustanowionych w ust. 2–7 niniejszego artykułu, bez uszczerbku dla środków podjętych przez to państwo członkowskie w ramach:

a) dyrektywy 2003/85/WE; oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 116 z 4.5.2007, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.

b) decyzji 2008/855/WE.

2. Żadne żywe sztuki bydła, owce, kozy, świnie ani inne parzystokopytne nie są przemieszczane między obszarami wymienionymi w załączniku I i załączniku II.

3. Żadne żywe sztuki bydła, owce, kozy, świnie ani inne parzystokopytne nie są wysyłane z obszarów wymienionych w załączniku I i załączniku II ani nie przemieszczają się przez te obszary.

4. W drodze odstępstwa od ust. 3 właściwe organy Bułgarii mogą zezwolić na bezpośredni i nieprzerwany tranzyt zwierząt parzystokopytnych głównymi drogami i liniami kolejowymi przez obszary wymienione w załączniku I i załączniku II.

5. Świadectwa zdrowia określone w dyrektywie 64/432/EWG dla żywego bydła oraz, bez uszczerbku dla art. 8b i 9 decyzji 2008/855/WE, dla świń, a także w dyrektywie 91/68/EWG dla żywych owiec i kóz, towarzyszące zwierzętom wysyłanym z części terytorium Bułgarii niewymienionych w załączniku I i załączniku II do innych państw członkowskich, zawierają następujące sformułowanie:

„Zwierzęta zgodne z decyzją Komisji 2011/44/UE z dnia 19 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 19 z 22.1.2011, s. 20.”.

6. Świadectwa zdrowia towarzyszące parzystokopytnym innym niż objęte świadectwami zdrowia, o których mowa w ust. 5, wysyłanym z części terytorium Bułgarii niewymienionych w załączniku I i załączniku II do innych państw członkowskich, zawierają następujące sformułowanie:

„Żywe parzystokopytne zgodne z decyzją Komisji 2011/44/UE z dnia 19 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 19 z 22.1.2011, s. 20.”.

7. Zwierzęta, którym towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w ust. 5 i 6, mogą przemieszczać się do innych państw członkowskich jedynie po powiadomieniu przez lokalny organ weterynaryjny w Bułgarii centralnych i lokalnych organów weterynaryjnych w państwie członkowskim przeznaczenia z trzydniowym wyprzedzeniem przed przemieszczeniem.

8. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 2 właściwe organy Bułgarii mogą zezwolić na transport zwierząt z gatunków podatnych na pryszczycę z gospodarstw położonych na obszarach wskazanych w załączniku II do rzeźni zlokalizowanych na obszarach wskazanych w załączniku I.

9. W drodze odstępstwa od ust. 2 właściwy organ Bułgarii może zezwolić na transport świń z gospodarstw poza obszar zagrożony ustanowiony zgodnie z art. 21 dyrektywy 2003/85/WE do natychmiastowego uboju w wyznaczonych rzeźniach znajdujących się na obszarach wymienionych w załączniku II pod następującymi warunkami:

a) świnie pochodzą z gospodarstw na obszarze wymienionym w załączniku I, z których przesyłki świeżej wieprzowiny i przetworów mięsnych oraz wyrobów mięsnych składających się z mięsa tych świń lub je zawierających mogą być wysyłane zgodnie z art. 6 decyzji 2008/855/WE.

Centralny organ weterynaryjny Bułgarii przekazuje innym państwom członkowskim i Komisji wykaz gospodarstw zatwierdzonych dla celu stosowania niniejszego ustępu;

b) przez 21 dni przed datą transportu do rzeźni zwierzęta pozostawały pod nadzorem właściwego organu weterynaryjnego na terenie jednego gospodarstwa znajdującego się w środku okręgu o promieniu co najmniej 10 km, w którym nie wystąpiło ognisko pryszczycy w ciągu co najmniej 30 dni poprzedzających datę załadunku;

c) żadne zwierzę z gatunku podatnego na pryszczycę nie zostało wprowadzone na teren gospodarstwa, o którym mowa w zdaniu wprowadzającym niniejszego ustępu, w ciągu 21 dni przed datą załadunku, z wyjątkiem świń pochodzących z gospodarstwa zaopatrującego spełniającego warunki określone w lit. b), w którym to przypadku okres 21 dni może zostać skrócony do 7 dni;

d) na transport świń zezwala się dopiero po skutecznym wprowadzeniu środków przewidzianych w art. 22 ust. 2 dyrektywy 2003/85/WE.

Artykuł 2

Mięso

1. Dla celów niniejszego artykułu „mięso” oznacza „świeże mięso”, „mięso mielone”, „mięso odkostnione mechanicznie” i „wyroby mięsne”, określone w pkt 1.10, 1.13, 1.14 i 1.15 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

2. Bułgaria nie wysyła mięsa bydła, owiec, kóz i świń oraz innych parzystokopytnych pochodzącego z lub uzyskanego ze zwierząt pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku I.

3. Mięso niekwalifikujące się do wysłania z Bułgarii zgodnie z niniejszą decyzją oznacza się zgodnie z art. 4 ust. 1 ppkt (ii) dyrektywy 2002/99/WE lub zgodnie z załącznikiem IV.

4. Bez uszczerbku dla art. 6 i 8b decyzji 2008/855/WE zakaz określony w ust. 2 nie ma zastosowania do mięsa opatrzonego znakiem jakości zdrowotnej zgodnie z rozdziałem III sekcji I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004, pod warunkiem że:

a) mięso jest wyraźnie zidentyfikowane oraz było transportowane i przechowywane od daty produkcji oddzielnie od mięsa, które zgodnie z niniejszą decyzją nie kwalifikuje się do wysłania poza obszary wymienione w załączniku I;

b) mięso spełnia jeden z następujących warunków:

(i) zostało pozyskane przed dniem 9 grudnia 2010 r.; lub

(ii) pochodzi ze zwierząt chowanych przez co najmniej 90 dni lub od narodzin, jeżeli zwierzęta mają mniej niż 90 dni, przed datą uboju i poddanych ubojowi, lub w przypadku mięsa uzyskanego ze zwierząt łownych podatnych na pryszczycę zabitych, poza obszarami wymienionymi w załączniku I i II; lub

(iii) spełnia warunki określone w lit. c), d) i e);

c) mięso zostało uzyskane z gospodarskich zwierząt kopytnych lub zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka podatnych na pryszczycę, zgodnie z wyszczególnieniem właściwej kategorii mięsa w jednej z odpowiednich kolumn 4–7 w załączniku III, i spełnia następujące warunki:

(i) zwierzęta były chowane przez co najmniej 90 dni lub od narodzin, jeżeli zwierzęta mają mniej niż 90 dni, przed datą uboju w gospodarstwach znajdujących się na obszarach wymienionych w kolumnach 1, 2 i 3 załącznika III, na których nie wystąpiło ognisko pryszczycy w ciągu co najmniej 90 dni poprzedzających datę uboju;

(ii) przez 21 dni przed datą transportu do rzeźni lub – w przypadku zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka – z gatunków podatnych na pryszczycę przed datą uboju na terenie gospodarstwa zwierzęta pozostawały pod nadzorem właściwych organów weterynaryjnych na terenie jednego gospodarstwa znajdującego się w środku okręgu o promieniu co najmniej 10 km, w którym nie wystąpiło ognisko pryszczycy w ciągu co najmniej 30 dni poprzedzających datę załadunku;

(iii) żadne zwierzę z gatunku podatnego na pryszczycę nie zostało wprowadzone na teren gospodarstwa, o którym mowa w ppkt (ii), w ciągu 21 dni przed datą załadunku lub w przypadku zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka z gatunków podatnych na pryszczycę przed datą uboju na terenie gospodarstwa, z wyjątkiem świń pochodzących z gospodarstwa zaopatrującego spełniającego warunki określone w ppkt (ii), w którym to przypadku okres 21 dni może zostać skrócony do 7 dni.

Jednakże właściwy organ może zezwolić na wprowadzenie do gospodarstwa, o którym mowa w ppkt (ii), zwierząt z gatunków podatnych na pryszczycę spełniających warunki określone w ppkt (i) i (ii), jeśli zwierzęta te:

— pochodzą z gospodarstwa, do którego w okresie 21 dni poprzedzających datę transportu do gospodarstwa, o którym mowa w ppkt (ii), nie wprowadzono żadnego zwierzęcia z gatunku podatnego na pryszczycę, z wyjątkiem świń pochodzących z gospodarstwa zaopatrującego, w którym to przypadku okres 21 dni może zostać skrócony do 7 dni, lub

— poddano, z wynikiem negatywnym, testowi na obecność przeciwciał przeciwko wirusowi pryszczycy, przeprowadzonego na próbce krwi pobranej w ciągu 10 dni poprzedzających datę transportu do gospodarstwa, o którym mowa w ppkt (ii), lub

- pochodzą z gospodarstwa poddanego, z wynikiem negatywnym, badaniu serologicznemu zgodnie z procedurą pobierania próbek umożliwiającą wykrycie chorobowości pryszczycy wynoszącej 5 %, przy co najmniej 95 % poziomie ufności;
 - (iv) zwierzęta lub, w przypadku zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka z gatunków podatnych na pryszczycę, których uboju dokonano na terenie gospodarstwa, tusze, zostały przetransportowane pod urzędowym nadzorem środkami transportu, które zostały wyczyszczone i zdezynfekowane przed załadunkiem w gospodarstwie, o którym mowa w ppkt (ii), do wyznaczonej rzeźni;
 - (v) uboju zwierząt dokonano w ciągu mniej niż 24 godzin od chwili przywiezienia do rzeźni, oddzielnie od zwierząt, których mięso nie kwalifikuje się do wysyłki z obszaru wymienionego w załączniku I;
- d) mięso, jeśli jest oznaczone znakiem (+) w kolumnie 8 załącznika III, zostało uzyskane ze zwierząt łownych z gatunków podatnych na pryszczycę zabitych na obszarach, na których nie wystąpiło ognisko pryszczycy przez co najmniej 90 dni przed datą zabicia i w odległości co najmniej 20 km od obszarów niewymienionych w kolumnach 1, 2 i 3 załącznika III;
- e) mięso, o którym mowa w lit. c) i d), musi dodatkowo spełniać następujące warunki:
- (i) zgoda na wysyłkę takiego mięsa jest wydawana przez właściwy organ weterynaryjny Bułgarii wyłącznie, jeśli:
 - zwierzęta, o których mowa w lit. c) ppkt (iv), zostały przetransportowane do zakładu niemającego kontaktu z gospodarstwami znajdującymi się na obszarach niewymienionych w kolumnach 1, 2 i 3 załącznika III, oraz
 - zakład nie znajduje się w strefie ochrony;
 - (ii) mięso jest przez cały czas wyraźnie zidentyfikowane, przenoszone, przechowywane i transportowane oddzielnie od mięsa niekwalifikującego się do wysłania z obszaru wymienionego w załączniku I;
 - (iii) w czasie badania poubojowego prowadzonego przez urzędowego lekarza weterynarii w zakładzie dokonującym wysyłki lub w przypadku uboju zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka z gatunków podatnych na pryszczycę – na terenie gospodarstwa, o którym mowa w lit. c) ppkt (ii), lub w przypadku zwierząt łownych z gatunków podatnych na pryszczycę – w zakładzie przetwórstwa dziczyzny, nie stwierdzono objawów klinicznych pryszczycy ani nie znaleziono pośmiertnych dowodów na jej obecność;
 - (iv) mięso pozostawało w zakładach lub gospodarstwach, o których mowa w lit. e) ppkt (iii), przez co najmniej 24 godziny od badania poubojowego zwierząt, o których mowa w lit. c) i d);
 - (v) wstrzymuje się dalsze przygotowywanie mięsa do wysyłki poza obszar wymieniony w załączniku I:
 - w przypadku zdiagnozowania pryszczycy w zakładach lub gospodarstwach, o których mowa w lit. e) ppkt (iii), do chwili zakończenia uboju wszystkich obecnych tam zwierząt oraz usunięcia całego mięsa i wszystkich martwych zwierząt oraz do upływu co najmniej 24 godzin od zakończenia czyszczenia i dezynfekcji tych zakładów i gospodarstw pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii, oraz
 - w przypadku uboju w tym samym zakładzie zwierząt podatnych na pryszczycę pochodzących z gospodarstw znajdujących się w obszarach wymienionych w załączniku I, które nie spełniają warunków określonych w ust. 4 lit. c) lub d), do chwili zakończenia uboju wszystkich takich zwierząt oraz czyszczenia i dezynfekcji tych zakładów pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii;
 - (vi) centralne organy weterynaryjne przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów i gospodarstw zatwierdzonych do celów stosowania lit. c), d) i e).
5. Właściwy organ weterynaryjny kontroluje przestrzeganie warunków określonych w ust. 3 i 4 pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.
6. Bez uszczerbku dla art. 6 i 8b decyzji 2008/855/WE zakaz przewidziany w ust. 2 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do świeżego mięsa uzyskanego ze zwierząt chowanych poza obszarami wymienionymi w załączniku I i załączniku II, transportowanych w drodze odstępstwa od art. 1 ust. 2 i 3 bezpośrednio i pod urzędową kontrolą bez kontaktu z gospodarstwami położonymi na obszarach wskazanych w załączniku I do rzeźni położonej na obszarze wskazanym w załączniku I poza strefą ochrony w celu natychmiastowego uboju, o ile tego rodzaju świeże mięso jest wprowadzane do obrotu tylko na obszarach wymienionych w załączniku I i załączniku II i spełnia następujące warunki:
- a) każda taka partia mięsa jest oznaczona zgodnie z art. 4 ust. 1 ppkt (ii) dyrektywy Rady 2002/99/WE lub zgodnie z załącznikiem IV do niniejszej decyzji;
 - b) rzeźnia:
 - (i) działa pod ścisłą kontrolą weterynaryjną;
 - (ii) zawieszają jakiegokolwiek dalsze przygotowanie mięsa do wysyłki poza obszary wskazane w załączniku I w przypadku uboju w tej samej rzeźni zwierząt podatnych na pryszczycę pochodzących z gospodarstw znajdujących się na obszarach wymienionych w załączniku I, do chwili zakończenia uboju wszystkich takich zwierząt oraz czyszczenia i dezynfekcji tych rzeźni pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii;
 - c) świeże mięso jest wyraźnie zidentyfikowane oraz transportowane i przechowywane oddzielnie od mięsa kwalifikującego się do wysłania poza Bułgarię.
- Właściwy organ weterynaryjny kontroluje przestrzeganie warunków określonych w akapicie pierwszym pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.
- Centralny organ weterynaryjny Bułgarii przekazuje Komisji i innym państwom członkowskim wykaz zakładów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

7. Bez uszczerbku dla art. 6 decyzji 2008/855/WE do świeżego mięsa uzyskanego z zakładów rozbioru mięsa położonych na obszarach wymienionych w załączniku I nie ma zastosowania zakaz przewidziany w ust. 2 pod następującymi warunkami:

a) w danym dniu przetwarza się w tym zakładzie rozbioru mięsa wyłącznie świeże mięso określone w ust. 4. lit. b).

Po przetworzeniu mięsa niespełniającego tego wymogu przeprowadza się czyszczenie i dezynfekcję;

b) każda partia mięsa jest opatrzona znakiem jakości zdrowotnej zgodnie z rozdziałem III sekcji I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004;

c) zakład rozbioru mięsa działa pod ścisłą kontrolą weterynaryjną;

d) świeże mięso jest wyraźnie zidentyfikowane oraz transportowane i przechowywane oddzielnie od mięsa niekwalifikującego się do wysłania poza obszary wymienione w załączniku I.

Właściwy organ weterynaryjny kontroluje przestrzeganie warunków określonych w akapicie pierwszym pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.

Centralny organ weterynaryjny Bułgarii przekazuje innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów zatwierdzonych dla celu stosowania niniejszego ustępu.

8. Mięsu wysyланemu z Bułgarii do innych państw członkowskich towarzyszy urzędowe świadectwo, zawierające następujące sformułowanie:

„Mięso zgodne z decyzją Komisji 2011/44/UE z dnia 19 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 19 z 22.1.2011, s. 20.”

9. Bez uszczerbku dla art. 6 i 8b decyzji 2008/855/WE zakaz przewidziany w ust. 2 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do świeżego mięsa uzyskanego ze świń utrzymywanych na obszarach wymienionych w załączniku I i przewożonych zgodnie z art. 1 ust. 9 do rzeźni znajdującej się na obszarach wymienionych w załączniku II do natychmiastowego uboju, o ile tego rodzaju świeże mięso spełnia następujące warunki:

a) świeże mięso jest oznaczone zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/99/WE lub zgodnie z załącznikiem IV do niniejszej decyzji i jest wprowadzane do obrotu tylko na obszarach wymienionych w załączniku I i załączniku II;

b) rzeźnia:

(i) działa pod kontrolą weterynaryjną;

(ii) zawieszka jakiegokolwiek dalsze przygotowanie mięsa do wysyłki poza obszary wskazane w załączniku I w przy-

padku uboju w tej samej rzeźni zwierząt podatnych na pryszczycę pochodzących z innych gospodarstw znajdujących się na obszarach wymienionych w załączniku I, do chwili zakończenia uboju wszystkich takich zwierząt oraz czyszczenia i dezynfekcji rzeźni pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii;

c) świeże mięso jest wyraźnie zidentyfikowane oraz transportowane i przechowywane oddzielnie od mięsa kwalifikującego się do wysłania poza Bułgarię.

Właściwy organ weterynaryjny kontroluje przestrzeganie warunków określonych w ust. 1 pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.

Centralny organ weterynaryjny Bułgarii przekazuje innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów zatwierdzonych dla celu stosowania niniejszego ustępu.

Artykuł 3

Wyroby mięsne

1. Bułgaria nie wysyła wyrobów mięsnych, w tym przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit, otrzymanych z bydła, owiec, kóz i świń oraz innych parzystokopytnych („wyroby mięsne”), pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku I lub wyprodukowanych przy użyciu mięsa uzyskanego ze zwierząt pochodzących z tych obszarów.

2. Bez uszczerbku dla art. 6 i 8b decyzji 2008/855/WE zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do wyrobów mięsnych, w tym przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit, opatrzonych znakiem jakości zdrowotnej zgodnie z rozdziałem III sekcji I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004, pod warunkiem że te wyroby mięsne:

a) są wyraźnie zidentyfikowane oraz były transportowane i przechowywane od daty produkcji oddzielnie od wyrobów mięsnych, które zgodnie z niniejszą decyzją nie kwalifikują się do wysłania poza obszary wymienione w załączniku I;

b) spełniają jeden z następujących warunków:

(i) są wytworzone z mięsa określonego w art. 2 ust. 4 lit. b); lub

(ii) zostały poddane przynajmniej jednemu ze stosownych zabiegów ustanowionych w odniesieniu do pryszczycy w części 1 załącznika III do dyrektywy 2002/99/WE.

Właściwy organ weterynaryjny kontroluje przestrzeganie warunków określonych w akapicie pierwszym pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.

Centralne organy weterynaryjne przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

3. Wyrobom mięsnym wysyланym z Bułgarii do innych państw członkowskich towarzyszy urzędowe świadectwo, zawierające następujące sformułowanie:

„Wyroby mięsne, w tym przetworzone żołądki, pęcherze i jelita, zgodne z decyzją Komisji 2011/44/UE z dnia 19 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 19 z 22.1.2011, s. 20.”.

4. W przypadku wyrobów mięsnych zgodnych z wymogami ust. 2, które zostały przetworzone w zakładzie działającym zgodnie z HACCP oraz stosującym dającą się skontrolować standardową procedurę operacyjną, zapewniającą przestrzeganie i zapis standardów w zakresie przetwarzania, w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy stwierdzenie zgodności z warunkami wymaganymi w zakresie przetwarzania, określonymi w ust. 2 akapit pierwszy lit. b) ppkt (ii), w dokumencie handlowym towarzyszącym przesyłce, zatwierdzonym zgodnie z art. 9 ust. 1.

5. W przypadku wyrobów mięsnych, które zostały poddane obróbce termicznej zgodnej z ust. 2 akapit pierwszy lit. b) ppkt (ii) w hermetycznie zamkniętych pojemnikach, zapewniającej im odporność na przechowywanie, w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający zastosowanie obróbki termicznej.

Artykuł 4

Siara i mleko

1. Bułgaria nie wysyła siary ani mleka zwierząt z gatunków podatnych na pryszczycę, przeznaczonych lub nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, z obszarów wymienionych w załączniku I.

2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do mleka uzyskanego od bydła, owiec i kóz utrzymywanych na obszarach wymienionych w załączniku I, które zostało przetworzone zgodnie z:

a) częścią A załącznika IX do dyrektywy 2003/85/WE, jeżeli mleko jest przeznaczone do spożycia przez ludzi; lub

b) częścią B załącznika IX do dyrektywy 2003/85/WE, jeżeli mleko nie jest przeznaczone do spożycia przez ludzi lub jest przeznaczone do żywienia zwierząt z gatunków podatnych na pryszczycę.

3. Do mleka bydła, owiec i kóz, przetworzonego w zakładach położonych na obszarach wymienionych w załączniku I, nie ma zastosowania zakaz określony w ust. 1 pod następującymi warunkami:

a) każda partia mleka wykorzystanego w zakładzie musi być zgodna z warunkami określonymi w ust. 2 lub pochodzić od zwierząt chowanych i dojonych poza obszarami wymienionymi w załączniku I;

b) zakład działa pod ścisłą kontrolą weterynaryjną;

c) mleko musi być wyraźnie zidentyfikowane oraz transportowane i przechowywane oddzielnie od mleka i przetworów mlecznych niekwalifikujących się do wysłania poza obszary wymienione w załączniku I;

d) transport surowego mleka z gospodarstw położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku I do zakładów położonych na obszarach wymienionych w załączniku I, jest wykonywany w pojazdach, które zostały oczyszczone i zdezynfekowane przed rozpoczęciem przewozu i nie miały następnie kontaktu z gospodarstwami w obszarach wymienionych w załączniku I, utrzymującymi zwierzęta z gatunków podatnych na pryszczycę.

Właściwy organ weterynaryjny kontroluje przestrzeganie warunków określonych w akapicie pierwszym pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.

Centralne organy weterynaryjne przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

4. Mleku wysyланemu z Bułgarii do innych państw członkowskich towarzyszy urzędowe świadectwo, zawierające następujące sformułowanie:

„Mleko zgodne z decyzją Komisji 2011/44/UE z dnia 19 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 19 z 22.1.2011, s. 20.”.

5. W przypadku mleka zgodnego z wymogami ust. 2, które zostało przetworzone w zakładzie działającym zgodnie z HACCP oraz stosującym dającą się skontrolować standardową procedurę działania, zapewniającą przestrzeganie i zapis standardów w zakresie przetwarzania, w drodze odstępstwa od ust. 4 wystarczy stwierdzenie zgodności z tymi wymogami w dokumencie handlowym towarzyszącym wysyłce, zatwierdzonym zgodnie z art. 9 ust. 1.

6. W przypadku mleka zgodnego z wymogami ust. 2 lit. a) lub b), które zostało poddane obróbce termicznej w hermetycznie zamkniętych pojemnikach, zapewniającej mu odporność na przechowywanie, w drodze odstępstwa od ust. 4 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający zastosowanie obróbki termicznej.

Artykuł 5

Przetwory mleczne

1. Bułgaria nie wysyła przetworów mlecznych wyprodukowanych z siary i mleka zwierząt z gatunków podatnych na pryszczycę, przeznaczonych lub nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, z obszarów wymienionych w załączniku I.

2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do przetworów mlecznych, które:

a) zostały wyprodukowane przed dniem 9 grudnia 2010 r.; lub

b) otrzymano z mleka zgodnego z przepisami art. 4 ust. 2 lub 3; lub

c) są przeznaczone na wywóz do kraju trzeciego, którego warunki przywozu pozwalają na poddanie takich produktów innemu zabiegowi niż ustanowione w art. 4 ust. 2, a zapewniającemu inaktywację wirusa pryszczycy.

3. Bez uszczerbku dla rozdziału II sekcji IX załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 zakaz określony w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do następujących przetworów mlecznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi:

a) przetwory mleczne wyprodukowane z mleka o kontrolowanym pH poniżej 7,0 i poddane obróbce termicznej w temperaturze co najmniej 72 °C przez co najmniej 15 sekund, przyjmując, że taka obróbka nie była potrzebna w przypadku produktów gotowych, których składniki są zgodne z odpowiednimi warunkami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w art. 2, 3 i 4 niniejszej decyzji;

b) przetwory mleczne wyprodukowane z surowego mleka krów, owiec lub kóz, które przez co najmniej 30 dni przebywały w gospodarstwie położonym w obrębie obszaru wymienionego w załączniku I, w środku okręgu o promieniu co najmniej 10 km, w którym nie wystąpiło ognisko pryszczycy w ciągu 30 dni przed wyprodukowaniem surowego mleka, które to przetwory poddano procesowi dojrzewania trwającemu co najmniej 90 dni, w czasie którego pH zostało obniżone poniżej 6,0 w całej substancji, a skórkę tych przetworów poddano działaniu 0,2 % roztworu kwasu cytrynowego bezpośrednio przed ich zawinięciem lub opakowaniem.

4. Do przetworów mlecznych wyprodukowanych w zakładach położonych na obszarach wymienionych w załączniku I nie ma zastosowania zakaz określony w ust. 1 pod następującymi warunkami:

a) każda partia mleka wykorzystanego z zakładu jest zgodna z warunkami określonymi w art. 4 ust. 2 lub pochodzi od zwierząt spoza obszarów wymienionych w załączniku I;

b) wszystkie przetwory mleczne wykorzystane do uzyskania produktów końcowych są zgodne z warunkami określonymi w ust. 2 lit. a) i b) lub w ust. 3, lub zostały wyprodukowane z mleka uzyskanego od zwierząt spoza obszarów wymienionych w załączniku I;

c) zakład działa pod ścisłą kontrolą weterynaryjną;

d) przetwory mleczne są wyraźnie zidentyfikowane oraz transportowane i przechowywane oddzielnie od mleka i przetworów mlecznych niekwalifikujących się do wysłania poza obszary wymienione w załączniku I.

Właściwy organ kontroluje przestrzeganie warunków określonych w akapicie pierwszym pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.

Centralne organy weterynaryjne przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

5. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do przetworów mlecznych wyprodukowanych w zakładach położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku I przy wykorzystaniu mleka uzyskanego przed dniem 9 grudnia 2010 r., pod warunkiem że te przetwory mleczne są wyraźnie zidentyfikowane oraz transportowane i przechowywane oddzielnie od

przetworów mlecznych niekwalifikujących się do wysłania poza te obszary.

6. Przetworom mlecznym wysyłanym z Bułgarii do innych państw członkowskich towarzyszy urzędowe świadectwo, zawierające następujące sformułowanie:

„Przetwory mleczne zgodne z decyzją Komisji 2011/44/UE z dnia 19 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 19 z 22.1.2011, s. 20.”.

7. W przypadku przetworów mlecznych zgodnych z wymogami ust. 2 lit. a) i b) oraz z ust. 3 i 4, które zostały przetworzone w zakładzie działającym zgodnie z HACCP oraz stosującym dającą się skontrolować standardową procedurę działania, zapewniającą przestrzeganie i zapis standardów w zakresie przetwarzania, w drodze odstępstwa od ust. 6 wystarczy stwierdzenie zgodności z tymi wymogami w dokumencie handlowym towarzyszącym wysyłce, zatwierdzonym zgodnie z art. 9 ust. 1.

8. W przypadku przetworów mlecznych zgodnych z wymogami ust. 2 lit. a) i b) oraz z ust. 3 i 4, które zostały poddane obróbce termicznej w hermetycznie zamkniętych pojemnikach, zapewniającej im odporność na przechowywanie, w drodze odstępstwa od ust. 6 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający zastosowanie obróbki termicznej.

Artykuł 6

Nasienie, komórki jajowe i zarodki

1. Bułgaria nie wysyła nasienia, komórek jajowych ani zarodków bydła, owiec, kóz i świń lub innych parzystokopytnych („nasienie, komórki jajowe i zarodki”) z obszarów wymienionych w załączniku I i załączniku II.

2. Bez uszczerbku dla art. 5 decyzji 2008/855/WE zakazy ustanowione w ust. 1 nie mają zastosowania do:

a) nasienia, komórek jajowych i zarodków wyprodukowanych przed dniem 9 grudnia 2010 r.;

b) zamrożonego nasienia i uzyskanych metodą *in vivo* zarodków bydła, zamrożonego nasienia świń oraz zamrożonego nasienia i zarodków owiec i kóz przywiezionych do Bułgarii zgodnie z warunkami określonymi odpowiednio w dyrektywach 88/407/EWG, 89/556/EWG, 90/429/EWG i 92/65/EWG, i które od chwili wprowadzenia do Bułgarii były przechowywane i transportowane oddzielnie od nasienia, komórek jajowych i zarodków niekwalifikujących się do wysłania zgodnie z ust. 1;

c) zamrożonego nasienia i zarodków, uzyskanych od bydła, świń, owiec lub kóz utrzymywanych poza obszarami wymienionymi w załączniku I i załączniku II przez przynajmniej 90 poprzedzających datę pobrania oraz w trakcie pobrania, oraz które:

- (i) były przechowywane w zatwierdzonych warunkach przez przynajmniej 30 dni przed datą wysłania; oraz
- (ii) zostały pobrane od zwierząt dawców znajdujących się w ośrodkach lub w gospodarstwach wolnych od pryszczycy przez przynajmniej trzy miesiące przed datą pobrania nasienia lub zarodków i 30 dni po dacie ich pobrania oraz położonych w środku obszaru o promieniu 10 km, w którym nie wystąpił przypadek pryszczycy przez przynajmniej 30 dni poprzedzających datę pobrania;
- d) przed wysłaniem nasienia lub zarodków, o których mowa w lit. a), b) i c), centralne organy weterynaryjne przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz ośrodków i zespołów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

3. Świadczenie zdrowia ustanowione w dyrektywie 88/407/EWG, towarzyszące zamrożonemu nasieniu bydła wysyланemu z Bułgarii do innych państw członkowskich, zawiera następujące sformułowanie:

„Zamrożone nasienie bydła zgodne z decyzją Komisji 2011/44/UE z dnia 19 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 19 z 22.1.2011, s. 20.”.

4. Bez uszczerbku dla art. 9 lit. b decyzji 2008/855/WE świadczenie zdrowia ustanowione w dyrektywie 90/429/EWG, towarzyszące zamrożonemu nasieniu świń wysyланemu z Bułgarii do innych państw członkowskich, zawiera następujące sformułowanie:

„Zamrożone nasienie świń zgodne z decyzją Komisji 2011/44/UE z dnia 19 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 19 z 22.1.2011, s. 20.”.

5. Świadczenie zdrowia ustanowione w dyrektywie 89/556/EWG, towarzyszące uzyskanym metodą *in vivo* zarodkom bydła wysyланemu z Bułgarii do innych państw członkowskich, zawiera następujące sformułowanie:

„Uzyskane metodą *in vivo* zarodki bydła zgodne z decyzją Komisji 2011/44/UE z dnia 19 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 19 z 22.1.2011, s. 20.”.

6. Świadczenie zdrowia ustanowione w dyrektywie 92/65/EWG, towarzyszące zamrożonemu nasieniu owiec lub kóz wysyланemu z Bułgarii do innych państw członkowskich, zawiera następujące sformułowanie:

„Zamrożone nasienie owiec/kóz zgodne z decyzją Komisji 2011/44/UE z dnia 19 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 19 z 22.1.2011, s. 20.”.

7. Świadczenie zdrowia ustanowione w dyrektywie 92/65/EWG, towarzyszące zamrożonemu zarodkom owiec lub kóz wysyланemu z Bułgarii do innych państw członkowskich, zawiera następujące sformułowanie:

„Zamrożone zarodki owiec/kóz zgodne z decyzją Komisji 2011/44/UE z dnia 19 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 19 z 22.1.2011, s. 20.”.

8. Bez uszczerbku dla art. 9 lit. c) decyzji 2008/855/WE świadczenie zdrowia ustanowione w dyrektywie 92/65/EWG, towarzyszące zamrożonemu zarodkom świń wysyланemu z Bułgarii do innych państw członkowskich, zawiera następujące sformułowanie:

„Zamrożone zarodki świń zgodne z decyzją Komisji 2011/44/UE z dnia 19 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 19 z 22.1.2011, s. 20.”.

Artykuł 7

Skóry i skórki

1. Bułgaria nie wysyła skór i skórek bydła, owiec, kóz i świń oraz innych parzystokopytnych („skóry i skórki”) z obszarów wymienionych w załączniku I.
2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do skór i skórek, które:
 - a) zostały wyprodukowane w Bułgarii przed 9 grudnia 2010 r.; lub
 - b) są zgodne z wymogami określonymi w pkt 2 lit. c) lub d) części A rozdziału VI załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002; lub
 - c) wyprodukowano poza obszarami wymienionymi w załączniku I zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002, i które od chwili wprowadzenia do Bułgarii były przechowywane i transportowane oddzielnie od skór i skórek, które zgodnie z ust. 1 nie kwalifikują się do wysłania.

Przetworzone skóry i skórki są trzymane oddzielnie od nieprzetworzonych skór i skórek zwierząt z gatunków podatnych na pryszczycę.

3. Bułgaria dopilnowuje, aby skórą i skórką wysyłanym do innych państw członkowskich towarzyszyło urzędowe świadectwo zawierające następujące sformułowanie:

„Skóry i skórki zgodne z decyzją Komisji 2011/44/UE z dnia 19 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 19 z 22.1.2011, s. 20.”.

4. W przypadku skór i skórek zgodnych z wymogami pkt 1 lit. b) do e) części A rozdziału VI załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający zgodność z tymi wymogami.

5. W przypadku skór i skórek zgodnych z wymogami pkt 2 lit. c) lub d) części A rozdziału VI załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy stwierdzenie zgodności z tymi wymogami w dokumencie handlowym towarzyszącym wysyłce, zatwierdzonym zgodnie z art. 9 ust. 1.

Artykuł 8

Inne produkty zwierzęce

1. Bułgaria nie wysyła produktów zwierzęcych otrzymanych z bydła, owiec, kóz i świń oraz innych parzystokopytnych, niewymienionych w art. 2 do 7, wyprodukowanych po dniu 9 grudnia 2010 r., pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku I lub uzyskanych ze zwierząt pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku I.

Bułgaria nie wysyła obornika i gnoju bydła, owiec, kóz i świń lub innych parzystokopytnych z obszarów wymienionych w załączniku I.

2. Zakaz określony w ust. 1 akapit pierwszy nie ma zastosowania do:

a) produktów zwierzęcych, które:

(i) poddano obróbce termicznej:

— w hermetycznie zamkniętym pojemniku o wartości F_0 wynoszącej 3,00 lub więcej, lub

— podczas której temperatura w środku produktu jest podniesiona do co najmniej 70 °C; lub

(ii) wyprodukowano poza obszarami wymienionymi w załączniku I zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002 i które od chwili wprowadzenia do Bułgarii były przechowywane i transportowane oddzielnie od produktów zwierzęcych, które zgodnie z ust. 1 nie kwalifikują się do wysyłania;

b) krwi i produktów z krwi określonych w pkt 4 i 5 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, które zostały poddane co najmniej jednemu z zabiegów przewidzianych w pkt 4 lit. a) części A rozdziału IV załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, po którym przeprowadzono kontrolę skuteczności, lub które przywieziono zgodnie z częścią A rozdziału IV załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002;

c) smalcu i wytopionych tłuszczów, które poddano obróbce termicznej przewidzianej w pkt 2 lit. d) ppkt (iv) części B rozdziału IV załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002;

d) osłonek zwierzęcych zgodnych z częścią A rozdziału 2 załącznika I do dyrektywy 92/118/EWG, które zostały oczyszczone, oskrobane a następnie zasolone, wybielone lub wysuszone, po czym podjęto kroki w celu zapobieżenia ponownemu skażeniu osłonek;

e) wełny owczej, włosia przeżuwaczy i szczeciny świń, które poddano praniu fabrycznemu lub uzyskano w procesie garbowania, i nieprzetworzonej wełny owczej, włosia przeżuwaczy i szczeciny świń, które są zamknięte w bezpiecznym opakowaniu i suche;

f) karmy dla zwierząt domowych zgodnej z wymogami pkt 2, 3 i 4 części B rozdziału II załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002;

g) produktów złożonych, które nie są poddawane dalszej obróbce, zawierających produkty zwierzęce, przyjmując, że taka obróbka nie była potrzebna w przypadku produktów gotowych, których składniki są zgodne z odpowiednimi warunkami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w niniejszej decyzji;

h) trofeów myśliwskich zgodnych z pkt 1, 3 lub 4 części A rozdziału VII załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002;

i) paczkowanych produktów zwierzęcych przeznaczonych do użytku jako środki do diagnostyki *in vitro* lub odczynniki laboratoryjne;

j) produktów leczniczych określonych w dyrektywie 2001/83/WE, wyrobów medycznych produkowanych z wykorzystaniem tkanki zwierzęcej uznanej za niezdolną do życia w myśl art. 1 ust. 5 lit. g) dyrektywy 93/42/EWG, weterynaryjnych produktów leczniczych określonych w dyrektywie 2001/82/WE i badanych produktów leczniczych określonych w dyrektywie 2001/20/WE.

3. Bułgaria dopilnowuje, aby produktom zwierzęcym, o których mowa w ust. 2, wysyłanym do innych państw członkowskich, towarzyszyło urzędowe świadectwo zawierające następujące sformułowanie:

„Produkty zwierzęce zgodne z decyzją Komisji 2011/44/UE z dnia 19 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 19 z 22.1.2011, s. 20.”.

4. W przypadku produktów, o których mowa w ust. 2 lit. a)–d) oraz f) niniejszego artykułu, w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy, by stwierdzenie zgodności z warunkami w zakresie przetwarzania w dokumencie handlowym wymaganym zgodnie z odpowiednimi przepisami unijnymi było zatwierdzone zgodnie z art. 9 ust. 1.

5. W przypadku produktów, o których mowa w ust. 2 lit. e), w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający zastosowanie prania fabrycznego lub pochodzenia tych produktów z garbowania lub ich zgodności z warunkami ustanowionymi w pkt 1 i 4 części A rozdziału VIII załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.

6. W przypadku produktów, o których mowa w ust. 2 lit. g), które zostały wyprodukowane lub przetworzone w zakładzie działającym zgodnie z HACCP oraz stosującym dającą się skontrolować standardową procedurę działania, zapewniającą zgodność wstępnie przetworzonych składników z odpowiednimi warunkami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w niniejszej decyzji, w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy stwierdzenie tej zgodności w dokumencie handlowym towarzyszącym wysyłce, zatwierdzonym zgodnie z art. 9 ust. 1.

7. W przypadku produktów, o których mowa w ust. 2 lit. i) i j), w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający, że produkty te przeznaczone są do użytku jako środki do diagnostyki *in vitro*, odczynniki laboratoryjne, produkty lecznicze lub wyroby medyczne, pod warunkiem wyraźnego oznakowania tych produktów jako „wyłącznie do użytku jako środki do diagnostyki *in vitro*” lub „wyłącznie do użytku laboratoryjnego”, jako „produkty lecznicze” lub jako „wyroby medyczne”.

8. W przypadku produktów złożonych spełniających warunki określone w art. 6 ust. 1 decyzji Komisji 2007/275/WE, w drodze odstępstwa od przepisów ust. 3 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy zawierający następujące sformułowanie:

„Te produkty złożone są odporne na przechowywanie w temperaturze otoczenia lub z pewnością przeszły w toku procesu produkcji pełny proces gotowania lub obróbki termicznej w całej swojej substancji, w taki sposób, że wszelkie ich surowe składniki uległy denaturacji”.

Artykuł 9

Poświadczenie

1. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu właściwe organy Bułgarii dopilnowują, aby dokument handlowy wymagany przez przepisy unijne w handlu między państwami członkowskimi był zatwierdzony poprzez dołączenie kopii urzędowego świadectwa stwierdzającego, że:

- a) przedmiotowe produkty zostały wyprodukowane
 - (i) w procesie produkcji, który został skontrolowany i uznany za zgodny z odpowiednimi wymogami przepisów unijnych dotyczących zdrowia zwierząt, a także za nadający się do zniszczenia wirusa pryszczycy; lub
 - (ii) ze wstępnie przetworzonych materiałów, które otrzymały odpowiednie świadectwa; oraz
- b) wprowadzono zabezpieczenia zapobiegające możliwemu ponownemu skażeniu wirusem pryszczycy tych produktów po przetworzeniu.

Takie poświadczenie procesu produkcji zawiera odniesienie do niniejszej decyzji, jest ważne przez 30 dni, określa datę swojego wygaśnięcia i podlega przedłużeniu po inspekcji zakładu.

2. W przypadku produktów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu właściwe organy Bułgarii mogą zezwolić na to, by skonsolidowanym ładunkom produktów innych niż świeże mięso, mięso mielone, mięso odkostnione mechanicznie i przetwory mięsne, z których każdy kwalifikuje się do wysłania zgodnie z niniejszą decyzją, towarzyszył dokument handlowy zatwierdzony przez załączenie kopii urzędowego świadectwa weterynaryjnego potwierdzającego, że:

- a) obiekt, z którego wysłano ładunek, posiada system, dzięki któremu towary są wysyłane tylko wtedy, gdy istnieje możliwość ich powiązania z dokumentami dowodzącymi ich zgodności z niniejszą decyzją; oraz
- b) system, o którym mowa w lit. a), został skontrolowany i uznany za wystarczający.

Takie poświadczenie systemu zapewniającego ustalenie powiązań produktów z dokumentami zawiera odniesienie do niniejszej decyzji, jest ważne przez 30 dni, określa datę swojego wygaśnięcia i podlega przedłużeniu wyłącznie po kontroli zakładu, której wyniki były zadowalające.

Właściwe organy Bułgarii przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

Artykuł 10

Czyszczenie i dezynfekcja

1. Bez uszczerbku dla art. 11 decyzji 2008/855/WE Bułgaria dopilnowuje, aby pojazdy, których użyto do transportu żywych zwierząt na obszarach wymienionych w załączniku I i załączniku II były czyszczone i dezynfekowane po każdym przewozie, oraz, aby takie czyszczenie i dezynfekacja były rejestrowane zgodnie z art. 12 ust. 2 lit. d) dyrektywy 64/432/EWG.

2. Bułgaria dopilnowuje, aby pojazdy, których użyto na obszarach wymienionych w załączniku I i załączniku II do transportu zwierząt lub części zwierząt z gatunków podatnych na pryszczycę, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, i innych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz przetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pochodzących ze zwierząt z gatunków podatnych na pryszczycę, były czyszczone i dezynfekowane po każdym przewozie oraz, aby takie czyszczenie i dezynfekacja oraz każdy kontakt z gospodarstwami, w których trzymane są zwierzęta z gatunków podatnych na pryszczycę, były rejestrowane w dzienniku podróży danego pojazdu.

Artykuł 11

Niektóre wyłączone produkty

Ograniczenia ustanowione w art. 3, 4, 5 i 8 nie mają zastosowania do wysłania z części obszarów wymienionych w załączniku I produktów zwierzęcych, o których mowa w tych artykułach, jeśli produkty te:

- a) nie zostały wyprodukowane w Bułgarii i pozostawały w ich oryginalnym opakowaniu wskazującym kraj pochodzenia tych produktów; lub

b) zostały wyprodukowane w zatwierdzonym zakładzie położonym na jednym z obszarów wymienionych w załączniku I z wstępnie przetworzonych produktów nie pochodzących z tych obszarów; oraz:

(i) które od chwili wprowadzenia na terytorium Bułgarii były przechowywane, transportowane i przetwarzane oddzielnie od produktów niekwalifikujących się do wysłania z obszarów wymienionych w załączniku I;

(ii) którym towarzyszy dokument handlowy lub urzędowe świadectwo wymagane niniejszą decyzją.

Artykuł 12

Współpraca między państwami członkowskimi

Państwa członkowskie współpracują w zakresie monitorowania bagażu osobistego pasażerów podróżujących z obszarów wymienionych w załączniku I oraz w zakresie kampanii informacyjnych prowadzonych w celu zapobieżenia wprowadzaniu produktów pochodzenia zwierzęcego na terytoria państw członkowskich innych niż Bułgaria.

Artykuł 13

Środki, które mają przedsięwziąć państwa członkowskie inne niż Bułgaria

1. Bez uszczerbku dla art. 1 ust. 4 państwa członkowskie inne niż Bułgaria dopilnowują, aby żywe zwierzęta z gatunków podatnych na pryszczycę nie były wysyłane na obszary wymienione w załączniku I.

2. Państwa członkowskie inne niż Bułgaria wprowadzają właściwe środki ostrożności w odniesieniu do podatnych zwierząt wysłanych z Bułgarii pomiędzy dniem 9 grudnia 2010 r. a dniem 6 stycznia 2011 r. Środki te mogą między innymi obejmować:

a) izolację i kontrolę kliniczną;

b) w miarę potrzeby, testy laboratoryjne mające na celu wykrycie lub wykluczenie zakażenia wirusem pryszczycy.

Artykuł 14

Wykonanie

Państwa członkowskie zmieniają środki stosowane w handlu w celu dostosowania ich do niniejszej decyzji. Informują o tym niezwłocznie Komisję.

Artykuł 15

Uchylenie

Decyzja 2011/8/UE traci moc.

Odesłania do uchylonej decyzji odczytuje się jako odesłania do niniejszej decyzji.

Artykuł 16

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 marca 2011 r.

Artykuł 17

Adresaci

Niniejsza decyzja jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Następujące obszary Bułgarii:

Region Burgas.

—————

ZAŁĄCZNIK II

Następujące obszary Bułgarii:

Regiony Kardjali, Haskovo, Yambol, Sliven, Shumen oraz Varna.

—————

ZAŁĄCZNIK III

Następujące obszary Bułgarii:

1	2	3	4	5	6	7	8
GRUPA	ADNS	Jednostka administracyjna	B	S/G	P	FG	WG
Bułgaria	00002	Region Burgas	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—

ADNS = kod systemu zgłaszania chorób zwierzęcych (decyzja 2005/176/WE)

B = mięso wołowe

S/G = mięso owiec i kóz

P = mięso wieprzowe

FG = mięso zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, podatnych na pryszczycę

WG = mięso zwierząt łownych, podatnych na pryszczycę

ZAŁĄCZNIK IV

Znak jakości zdrowotnej, o którym mowa w art. 2 ust. 3:

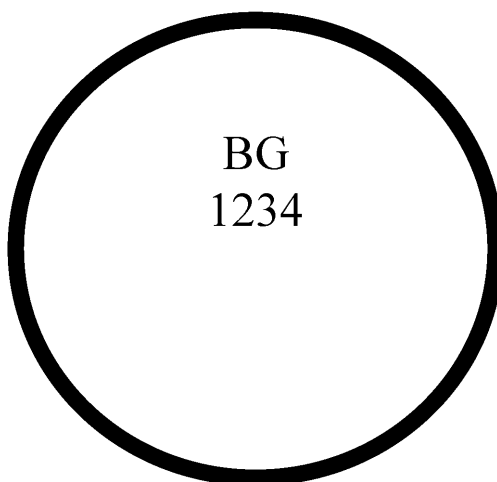
Wymiary:

BG = 7 mm

Nr zakładu = 10 mm

Zewnętrzna średnica okręgu = 50 mm

Grubość linii okręgu = 3 mm

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2010 KOMITETU DS. TRANSPORTU LĄDOWEGO WSPÓLNOTA/SZWAJCARIA

z dnia 22 grudnia 2010 r.

**zmieniająca załącznik 1 do umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską
w sprawie przewozu kolejowego i drogowego rzeczy i osób**

(2011/45/UE)

KOMITET,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie przewozu kolejowego i drogowego rzeczy i osób, w szczególności jej art. 52 ust. 4,

Artykuł 1

Uchyła się załącznik 1 do umowy i zastępuje się go tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

(1) Przepisy art. 52 ust. 4 tiret pierwsze umowy stanowią, iż wspólny komitet przyjmuje decyzje zmieniające załącznik 1.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

(2) Załącznik 1 został ostatnio zmieniony decyzją 1/2009 wspólnego komitetu z dnia 17 czerwca 2009 r.

Sporządzono w Bernie dnia 22 grudnia 2010 r.

(3) Przyjęto nowe akty prawne Unii Europejskiej w obszarach objętych umową. Należy zatem zmienić załącznik 1 w celu uwzględnienia zmian w odpowiednich aktach prawodawstwa unijnego,

Peter FÜGLISTALER
Przewodniczący

Enrico GRILLO PASQUARELLI
Szef Delegatury Unii Europejskiej

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK 1

POSTANOWIENIA MAJĄCE ZASTOSOWANIE

Zgodnie z art. 52 ust. 6 niniejszej umowy Szwajcaria stosuje przepisy prawne równoważne z wymienionymi poniżej:

Odpowiednie przepisy prawa wspólnotowego

SEKCJA I – DOSTĘP DO ZAWODU

- Dyrektywa Rady 96/26/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie dostępu do zawodu przewoźnika drogowego transportu rzeczy i przewoźnika drogowego transportu osób oraz wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, mająca na celu ułatwienie tym przewoźnikom korzystania z prawa swobody przedsiębiorczości w dziedzinie transportu krajowego i międzynarodowego (Dz.U. L 124 z 23.5.1996, s. 1) ostatnio zmieniona dyrektywą 98/76/WE (Dz.U. L 277 z 14.10.1998, s. 17).

SEKCJA 2 – NORMY SOCJALNE

- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. L 370 z 31.12.1985, s. 8) ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 68/2009 z dnia 23 stycznia 2009 r. (Dz.U. L 21 z 24.1.2009, s. 3).
- Rozporządzenie (WE) nr 484/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 1 marca 2002 r. zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 881/92 i (EWG) nr 3118/93 w celu wprowadzenia zaświadczeń dla kierowców (Dz.U. L 76 z 19.3.2002, s. 1).

Do celów niniejszej umowy:

- a) zastosowanie ma wyłącznie art. 1 rozporządzenia (WE) nr 484/2002;
 - b) Wspólnota Europejska i Konfederacja Szwajcarska zwalniają z obowiązku posiadania zaświadczenia dla kierowcy obywateli Konfederacji Szwajcarskiej, państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej i państw wchodzących w skład Europejskiego Obszaru Gospodarczego;
 - c) Konfederacja Szwajcarska zwolni z obowiązku posiadania zaświadczenia dla kierowcy obywateli państw innych niż państwa wymienione w lit. b) jedynie po uprzedniej konsultacji ze Wspólnotą Europejską i po uzyskaniu jej zgody.
- Dyrektywa 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób, zmieniająca rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 oraz dyrektywę Rady 91/439/EWG i uchylająca dyrektywę Rady 76/914/EWG (Dz.U. L 226 z 10.9.2003, s. 4).
 - Dyrektywa 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylająca dyrektywę Rady 88/599/EWG (Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 35).
 - Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 1).
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 68/2009 z dnia 23 stycznia 2009 r. dostosowujące do postępu technicznego po raz dziewiąty rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. L 21 z 24.1.2009, s. 3).

SEKCJA 3 – NORMY TECHNICZNE

Pojazdy silnikowe

- Rozporządzenie Rady (WE) nr 2411/98 z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie uznawania w ruchu wewnątrzwspólnotowym znaków wyróżniających państwo członkowskie, w którym zarejestrowano pojazdy silnikowe i ich przycepy (Dz.U. L 299 z 10.11.1998, s. 1).

- Dyrektywa Rady 91/542/EWG z dnia 1 października 1991 r. zmieniająca dyrektywę 88/77/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do działań, jakie mają być podjęte przeciwko emisji zanieczyszczeń gazowych z silników Diesla stosowanych w pojazdach (Dz.U. L 295 z 25.10.1991, s. 1).
- Dyrektywa Rady 92/6/EWG z dnia 10 lutego 1992 r. w sprawie montowania i zastosowania urządzeń ograniczenia prędkości w niektórych kategoriach pojazdów silnikowych we Wspólnocie (Dz.U. L 57 z 2.3.1992, s. 27) ostatnio zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/85/WE z dnia 5 listopada 2002 r. (Dz.U. L 327 z 4.12.2002, s. 8).
- Dyrektywa Rady 92/24/EWG z dnia 31 marca 1992 r. odnosząca się do urządzeń ograniczenia prędkości lub podobnych wewnętrznych systemów ograniczenia prędkości niektórych kategorii pojazdów silnikowych (Dz.U. L 129 z 14.5.1992, s. 154).
- Dyrektywa Rady 92/97/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. zmieniająca dyrektywę 70/157/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do dopuszczalnego poziomu hałasu i układu wydechowego w pojazdach silnikowych (Dz.U. L 371 z 19.12.1992, s. 1).
- Dyrektywa Rady 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiająca dla niektórych pojazdów kołowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz.U. L 235 z 17.9.1996, s. 59) ostatnio zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/7/WE z dnia 18 lutego 2002 r. (Dz.U. L 67 z 9.3.2002, s. 47).
- Dyrektywa 2000/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2000 r. w sprawie drogowej kontroli przydatności do ruchu pojazdów użytkowych poruszających się we Wspólnocie (Dz.U. L 203 z 10.8.2000, s. 1).
- Dyrektywa 2003/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 kwietnia 2003 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/671/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do obowiązkowego stosowania pasów bezpieczeństwa w pojazdach poniżej 3,5 tony (Dz.U. L 115 z 9.5.2003, s. 63).
- Dyrektywa Komisji 2003/26/WE z dnia 3 kwietnia 2003 r. dostosowująca do postępu technicznego dyrektywę 2000/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do ograniczników prędkości i emisji spalin pojazdów użytkowych (Dz.U. L 90 z 8.4.2003, s. 37).
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/40/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep (wersja przekształcenie) (Dz.U. L 141 z 6.6.2009, s. 12).

Transport towarów niebezpiecznych

- Dyrektywa Rady 95/50/WE z dnia 6 października 1995 r. w sprawie ujednoczonych procedur kontroli drogowego transportu towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 249 z 17.10.1995, s. 35) ostatnio zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/54/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. (Dz.U. L 162 z 21.6.2008, s. 11).
- Dyrektywa 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 13).

Do celów niniejszej umowy w Szwajcarii obowiązują następujące odstępstwa od dyrektywy 2008/68/WE:

1. Transport drogowy

Odstępstwa dla Szwajcarii na mocy art. 6 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/68/WE z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych

RO - a - CH - 1

Przedmiot: Transport w cysternach oleju napędowego i oleju opałowego z numerem UN 1202.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1. do powyższej dyrektywy: ppkt.1.3.6 i 6.8.

Treść załącznika do dyrektywy: Odstępstwa dotyczące przewożonych ilości na jednostkę transportową, przepisy dotyczące budowy cystern.

Treść ustawodawstwa krajowego: Cysterny, które nie zostały zbudowane zgodnie z ppkt. 6.8, lecz zgodnie z ustawodawstwem krajowym, o pojemności do 1210 l i używane do transportu oleju opałowego lub oleju napędowego z numerem UN 1202, mogą korzystać ze zwolnień w ppkt. 1.1.3.6 ADR.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: ppkt 1.1.3.6.3 lit. b) i ppkt 6.14, dodatku 1 do rozporządzenia w sprawie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (SDR; RS 741.621).

Termin ważności: 1 stycznia 2017 r.

RO - a - CH - 2

Przedmiot: Zwolnienie z wymogu posiadania dokumentu przewozowego dotyczącego niektórych ilości towarów niebezpiecznych, określonych w ppkt 1.1.3.6.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1. do powyższej dyrektywy: ppkt 1.1.3.6 i 5.4.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymóg posiadania dokumentu przewozowego.

Treść ustawodawstwa krajowego: Transport zabrudzonych pustych pojemników należących do kategorii transportowej 4 oraz pełnych lub pustych butli gazowych do aparatów oddechowych używanych przez służby ratunkowe lub jako sprzęt do nurkowania, w ilościach nieprzekraczających limitów określonych w ppkt. 1.1.3.6, nie podlega obowiązkowi posiadania dokumentu przewozowego, o którym w ppkt. 5.4.1.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: ppkt 1.1.3.6.3 lit. c) dodatku 1 do rozporządzenia w sprawie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (SDR; RS 741.621).

Termin ważności: 1 stycznia 2017 r.

RO - a - CH - 3

Przedmiot: Transport zabrudzonych pustych cystern przez firmy serwisujące magazyny cieczy zanieczyszczających wodę.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1. do powyższej dyrektywy: ppkt. 6.5, 6.8, 8.2 i 9.

Treść załącznika do dyrektywy: Budowa, wyposażenie i kontrola cystern i pojazdów; szkolenie kierowców.

Treść ustawodawstwa krajowego: Pojazdy i zabrudzone puste cysterny/pojemniki używane przez firmy serwisujące magazyny cieczy zanieczyszczających wodę do przechowywania cieczy w trakcie obsługi technicznej cystern stacjonarnych nie podlegają wymogom w zakresie budowy, wyposażenia i kontroli ani wymogom w zakresie etykietowania i znakowania przy użyciu pomarańczowej tabliczki, określonym przez ADR. Nie podlegają one szczegółowym wymogom etykietowania i znakowania, a kierowca pojazdu nie ma obowiązku odbycia szkolenia, o którym mowa w ppkt. 8.2.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: ppkt 1.1.3.6.3.10 dodatku 1 do rozporządzenia w sprawie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (SDR; RS 741.621).

Termin ważności: 1 stycznia 2017 r.

Odstępstwa dla Szwajcarii na mocy art. 6 ust. 2 lit. b) ppkt. i) dyrektywy 2008/68/WE z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych

RO - b i - CH - 1

Przedmiot: Transport odpadów z gospodarstw domowych zawierających towary niebezpieczne na składowiska śmieci.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1. do powyższej dyrektywy: pkt. 2, ppkt. 4.1.10, 5.2 i 5.4.

Treść załącznika do dyrektywy: Klasyfikacja, opakowanie zbiorcze, znakowanie i etykietowanie, dokumentacja.

Treść ustawodawstwa krajowego: Przepisy obejmują zasady dotyczące uproszczonej klasyfikacji odpadów z gospodarstw domowych zawierających niebezpieczne towary (z gospodarstw domowych) przez eksperta uznanego przez właściwy organ, pod kątem użycia odpowiednich pojemników i szkolenia kierowców. Odpady z gospodarstw domowych niemożliwe do sklasyfikowania przez eksperta mogą być przewożone do zakładu przerobu odpadów komunalnych w niewielkich ilościach możliwych do zidentyfikowania poprzez opakowanie i jednostkę transportową.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: ppkt 1.1.3.7 dodatku 1 do rozporządzenia w sprawie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (SDR; RS 741.621).

Uwagi: Przepisy te mogą być stosowane wyłącznie w odniesieniu do transportu odpadów z gospodarstw domowych zawierających towary niebezpieczne pomiędzy publicznymi zakładami przerobu odpadów komunalnych a składowiskami śmieci.

Termin ważności: 1 stycznia 2017 r.

RO - b i - CH - 2

Przedmiot: Transport zwrotny sztucznych ogni

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1. do powyższej dyrektywy: ppkt. 2.1.2 i 5.4.

Treść załącznika do dyrektywy: Klasyfikacja i dokumentacja.

Treść ustawodawstwa krajowego: W celu ułatwienia transportu zwrotnego ogni sztucznych z numerami UN 0335, 0336 i 0337 z punktów sprzedaży detalicznej do dostawców przewidziano zwolnienia dotyczące podania w dokumencie przewozowym masy netto i klasyfikacji wyrobu.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: ppkt 1.1.3.8 dodatku 1 do rozporządzenia w sprawie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (SDR; RS 741.621).

Uwagi: Kontrola szczegółowej zawartości każdej pozycji niesprzedanego wyrobu w każdym opakowaniu jest praktycznie niemożliwa dla wyrobów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej.

Termin ważności: 1 stycznia 2017 r.

RO – b i – CH - 3

Przedmiot: Świadectwo szkolenia ADR dla podróży związanych z transportem uszkodzonych pojazdów, z naprawą, z przeprowadzeniem przeglądu pojazdu-cysterny/cysterny oraz podróży realizowanych pojazdami-cysternami przez ekspertów odpowiedzialnych za przegląd danego pojazdu.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1. do powyższej dyrektywy: 8.2.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Kierowcy pojazdów muszą mieć ukończone kursy szkoleniowe.

Treść ustawodawstwa krajowego: Szkolenie i świadectwo w zakresie ADR nie są wymagane dla podróży związanych z transportem uszkodzonych pojazdów lub jazdami próbnymi po naprawie, podróży pojazdami-cysternami w związku z przeglądem pojazdu-cysterny/cysterny oraz podróży wykonywanych przez ekspertów odpowiedzialnych za przegląd pojazdu-cysterny.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Instrukcje z dnia 30 września 2008 r. Departamentu Federalnego ds. Środowiska, Transportu, Energii i Komunikacji (DETEC) dotyczące przewozu drogowego towarów niebezpiecznych.

Uwagi: W niektórych przypadkach uszkodzone pojazdy lub naprawiane pojazdy, a także pojazdy-cysterny przygotowane do przeglądu technicznego lub kontrolowane w trakcie takiego przeglądu nadal zawierają towary niebezpieczne.

Nadal mają zastosowanie wymogi zawarte w dziale 1.3 i ppkt 8.2.3.

Termin ważności: 1 stycznia 2017 r.

2. Transport kolejowy

Odstępstwa dla Szwajcarii na mocy art. 6 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/68/WE z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych

RA - a - CH - 1

Przedmiot: Transport w cysternach oleju napędowego i oleju opałowego z numerem UN 1202.

Odniesienie do załącznika II sekcja II.1 do powyższej dyrektywy: 6.8.

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy dotyczące budowy cystern.

Treść ustawodawstwa krajowego: Dopuszcza się cysterny, które nie zostały zbudowane zgodnie z ppkt. 6.8, lecz zgodnie z ustawodawstwem krajowym, o pojemności do 1210 l i używane do transportu oleju opałowego lub oleju napędowego z numerem UN 1202.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Załącznik do rozporządzenia DETEC z dnia 3 grudnia 1996 r. dotyczącego przewozu towarów niebezpiecznych koleją i kolejami linowymi (RSD, RS 742.401.6) oraz dodatek 1, rozdział 6.14 rozporządzenia dotyczącego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (SDR, RS 741.621).

Termin ważności: 1 stycznia 2017 r.

RA - a - CH - 2

Przedmiot: Dokument przewozowy.

Odniesienie do załącznika II sekcja II.1 do powyższej dyrektywy: 5.4.1.1.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Informacje ogólne wymagane w dokumencie przewozowym.

Treść ustawodawstwa krajowego: Użycie terminu zbiorczego w dokumencie przewozowym oraz załączony wykaz zawierający informacje wymagane zgodnie z powyższym.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Załącznik do rozporządzenia DETEC z dnia 3 grudnia 1996 r. dotyczącego przewozu towarów niebezpiecznych koleją i kolejami linowymi (RSD, RS 742.401.6).

Termin ważności: 1 stycznia 2017 r.

SEKCJA 4 – PRAWA DOSTĘPU I PRZEWOZU KOLEJOWEGO

- Dyrektywa Rady 95/18/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. w sprawie wydawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym (Dz.U. L 143 z 27.6.1995, s. 70).
- Dyrektywa Rady 95/19/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za infrastrukturę (Dz.U. L 143 z 27.6.1995, s. 75).
- Dyrektywa Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 237 z 24.8.1991, s. 25).

SEKCJA 5 – INNE DZIEDZINY

- Dyrektywa Rady 92/82/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatków akcyzowych dla olejów mineralnych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 19).
 - Dyrektywa 2004/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych wymagań bezpieczeństwa dla tuneli w transeuropejskiej sieci drogowej (Dz.U. L 167 z 30.4.2004, s. 39).”
-

DECYZJA NR 1/2011 KOMITETU MIESZANEGO UE-SZWAJCARIA**z dnia 14 stycznia 2011 r.****zmieniająca tabele III i IV lit. b) protokołu 2 do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską w odniesieniu do przetworzonych produktów rolnych**

(2011/46/UE)

KOMITET MIESZANY,

uwzględniając Umowę między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską podpisaną w Brukseli w dniu 22 lipca 1972 r. ⁽¹⁾, zwaną dalej „Umową”, zmienioną umową między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską, która zmieniła Umowę w zakresie przepisów mających zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych ⁽²⁾, podpisaną w Luksemburgu w dniu 26 października 2004 r., oraz jej protokół 2, w szczególności art. 7 tego protokołu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu wykonania postanowień protokołu 2 do Umowy ustalono krajowe ceny referencyjne dla Umawiających się Stron.
- (2) Na rynkach wewnętrznych Umawiających się Stron zmieniły się ceny rzeczywiste w odniesieniu do surowców, do których stosuje się środki kompensacji cen.
- (3) Należy zatem odpowiednio uaktualnić ceny referencyjne oraz kwoty wymienione w tabelach III i IV lit. b) protokołu 2,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do protokołu 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) tabelę III zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszej decyzji.
- b) tabelę IV lit. b) zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 2Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lutego 2011 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 stycznia 2011 r.

W imieniu Komitetu Mieszanego

M. O'SULLIVAN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 31.12.1972, s. 189.⁽²⁾ Dz.U. L 23 z 26.1.2005, s. 19.

ZAŁĄCZNIK I

„TABELA III

Wewnętrzne ceny odniesienia w UE i w Szwajcarii

Surowiec rolny	Krajowa cena odniesienia Szwajcarii	Wewnętrzna cena odniesienia UE	Artykuł 4 ust. 1 stosowany po stronie Szwajcarii Różnica między ceną odniesienia Szwajcarii/UE	Artykuł 3 ust. 3 stosowany po stronie UE Różnica między ceną referencyjną Szwajcarii/UE
	CHF za 100 kg netto	CHF za 100 kg netto	CHF za 100 kg netto	EUR za 100 kg netto
Pszenvica zwyczajna	48,05	28,20	19,85	0,00
Pszenvica durum	—	—	1,20	0,00
Żyto	41,45	27,40	14,05	0,00
Jęczmień	—	—	—	—
Kukurydza	—	—	—	—
Mąka z pszenicy zwyczajnej	97,00	54,50	42,50	0,00
Mleko pełne w proszku	611,55	362,40	249,15	0,00
Mleko odtuszczone w proszku	428,95	297,60	131,35	0,00
Masło	1 055,15	480,10	575,05	0,00
Cukier biały	—	—	—	—
Jaja	—	—	38,00	0,00
Ziemniaki świeże	43,20	28,60	14,60	0,00
Tłuszcz roślinny	—	—	170,00	0,00”

ZAŁĄCZNIK II

„TABELA IV

b) Kwoty podstawowe dla surowców rolnych uwzględnione przy obliczaniu składników rolnych:

Surowiec rolny	Artykuł 3 ust. 2 zastosowany po stronie Szwajcarii Stosowana kwota podstawowa	Artykuł 4 ust. 2 stosowany po stronie UE Stosowana kwota podstawowa
	CHF za 100 kg netto	EUR za 100 kg netto
Pszenica zwyczajna	17,00	0,00
Pszenica durum	1,00	0,00
Żyto	12,00	0,00
Jęczmień	—	—
Kukurydza	—	—
Mąka z pszenicy zwyczajnej	36,00	0,00
Mleko pełne w proszku	212,00	0,00
Mleko odtłuszczone w proszku	112,00	0,00
Masło	489,00	0,00
Cukier biały	—	—
Jaja	32,00	0,00
Ziemniaki świeże	12,00	0,00
Tłuszcz roślinny	145,00	0,00”

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 47/2011 z dnia 20 stycznia 2011 r. ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 18 z dnia 21 stycznia 2011 r.)

Strona 18, motyw 4:

zamiast: „(4) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,”

powinno być: „(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,”

2011/46/UE:

- ★ Decyzja nr 1/2011 Komitetu Mieszanego UE-Szwajcaria z dnia 14 stycznia 2011 r. zmieniająca tabele III i IV lit. b) protokołu 2 do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską w odniesieniu do przetworzonych produktów rolnych 40

Sprostowania

- Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 47/2011 z dnia 20 stycznia 2011 r. ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 (Dz.U. L 18 z 21.1.2011) 43

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

